

**SONSDENT
FESTIVAL 2026**

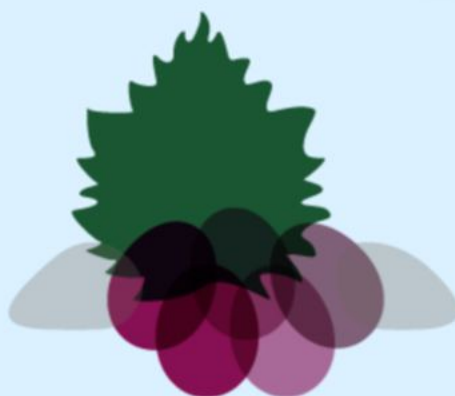
**ROMPRE L'ARMA
SENT LA MÚSICA**

**JOHN GRANT · LAETITIA SADIER
MARCO MEZQUIDA TRIO · BLAUETS DE LLUC
CAMILLE & MATTHIEU SAGLIO · DEBON CANTA SUAU
ROGER MAS · JOAN MIQUEL OLIVER · SEDAÇ
IMARÀNTIA · CHICUELO · ZULU ZULU · U.R.BAD
ILION · MARIA DEL MAR BONET · JUDIT NEDDERMANN
EMMA POLLOCK · 2MOONCAT · NENA DACONTE
CLARA PEYA · i els Vermuts Activistes**

FONART

Distintiu Serra de Tramuntana

Productes fruit de l'esforç i la dedicació de qui estima la Serra.

serradetrabantana.net/distintiu

SERRA DE **TRAMUNTANA** MALLORCA
PATRIMONI MUNDIAL

-
- 04 _ Manifest FONART SONSDENIT
05 _ Rompre l'arma. Sent la música
06 _ JOHN GRANT al Teatre Principal d'Inca
09 _ Inca
10 _ LAETITIA SADIER al Santuari de Gràcia
12 _ ELS VERMUTS ACTIVISTES a Palma
15 _ Un euro solidari per cada entrada
16 _ BLAUETS DE LLUC &
MARGO MEZQUIDA TRIO al Santuari de Lluç
18 _ Lluç
19 _ Petjades
20 _ MARGO MEZQUIDA TRIO a Ciutadella
22 _ CAMILLE & MATTHIEU SAGLIO a Muro
25 _ Muro
26 _ DEBON CANTA SUAU a Raixa
28 _ Raixa - Bunyola
29 _ Pollença
30 _ ROGER MAS a Pollença
32 _ JOAN MIQUEL OLIVER a Andratx
34 _ Andratx
35 _ Lluçmajor
36 _ Relat d'un viatge
37 _ Calendari 2026
38 _ SEDAÇ a Lluçmajor
40 _ IMARÀNTIA a Llubí
43 _ Llubí
44 _ CHICUELO a Pollença
46 _ JOAN MIQUEL OLIVER
+ ZULU ZULU + U.R.BAD + ILION a Manacor
49 _ Manacor
50 _ MARIA DEL MAR BONET a Maó
52 _ Ciutadella i Maó
53 _ La Cultura Alimenta
54 _ JUDIT NEDDERMANN & Band a Porreres
56 _ Porreres
57 _ Palma
58 _ EMMA POLLOCK + 2mooncat a Palma
60 _ NENA DACONTE a Lluçmajor
62 _ JUDIT NEDDERMANN & DARIO BARROSO
a Cala Sant Vicenç i Son Carrió
65 _ Son Carrió
66 _ CLARA PEYA a Sa Pobla
69 _ Sa Pobla
70 _ FONART – Qui som
71 _ Gràcies! + Joan Alcover

La revista

- Títol:
SONSDENIT 2026
 - Dipòsit legal:
PM 861-2018
 - Edita:
Fonart IB Publishing
 - Direcció editorial, disseny i textos:
Ana Espina / FONART
 - Impressió digital i suport tècnic:
Impremta Muro
 - Impressió rotativa:
Ingrama
- © FONART — maig 2026

LA BELLESA TAMBÉ ÉS RESISTÈNCIA

CAT

No feim un festival per omplir nits.
El feim per obrir espais.

Espais on la música no sigui només
entreteniment, sinó trobada.

On el patrimoni no sigui decorat, sinó
memòria viva.

On la bellesa no sigui evasió, sinó una
forma de resistència.

En un temps que massa sovint confon
la força amb la violència,
nosaltres triam una altra força:
la de l'escolta, la cura, la comunitat i
la cultura compartida.

SONSDENIT neix d'aquesta convicció:
un concert pot ser
molt més que un concert.

Pot ser refugi.

Pot despertar consciència.

Pot ser celebració.

Pot ser una manera de tornar a mirar el
món.

Per això duim la música a castells,
santuàries, claustres, places, teatres i
paisatges que també parlen.

Per això
defensem una cultura sostenible,
arrelada, sensible i valenta.

Per això creim en les **aliances**, en el
territori, en les persones, en les bones
pràctiques i en les petites revolucions
que comencen sense fer renou.

No venim a imposar cap discurs.
Venim a obrir una escletxa.

Un lloc on escoltar millor.
On sentir més fondo.
On recordar que encara hi ha altres
maneres de viure junts.

ES

No hacemos un festival para llenar
noches, sino para abrir espacios.

Espacios donde la música no sea solo
entretenimiento, sino encuentro.

Donde el patrimonio no sea decorado,
sino memoria viva.

Donde la belleza no sea evasión, sino
una forma de resistencia.

En un tiempo que demasiadas veces
confunde la fuerza con la violencia,
elegimos otra fuerza:
la de la escucha, el cuidado, la
comunidad y la cultura compartida.

SONSDENIT nace de esa convicción:
un concierto puede ser
mucho más que un concierto.

Puede ser refugio.

Puede despertar conciencia.

Puede ser celebración.

Puede ser una forma de volver a mirar
el mundo.

Por eso llevamos la música a castillos,
santuàrios, claustros, plazas, teatros y
paisajes que también hablan.

Por eso
defendemos una cultura sostenible,
arraigada, sensible y valiente.

Por eso creemos en las **alianzas**,
en el territorio, en las personas,
en las buenas prácticas y en las
pequeñas revoluciones que empiezan
sin hacer ruido.

No venimos a imponer un discurso.
Venimos a abrir una brecha.

Un lugar donde escuchar mejor.
Donde sentir más fondo.
Donde recordar que todavía hay otras
maneras de vivir juntos.

ENG

We don't make a festival simply to fill
nights. We make it to open spaces.

Spaces where music is not just
entertainment, but encounter.

Where heritage is not a backdrop, but
living memory.

Where beauty is not escape, but a
form of resistance.

In a time that too often mistakes force
for violence,
we choose another kind of strength:
listening, care, community and
shared culture.

SONSDENIT is born from this belief:
a concert can be
much more than a concert.

It can be shelter.

It can awaken conscience.

It can be celebration. It can be a way
of looking at the world again.

That is why we bring music to castles,
sanctuaries, cloisters, squares,
theatres and landscapes that also
speak.

That is why we **stand for a culture**
that's sustainable, rooted, sensitive
and brave.

That is why we believe in **alliances**,
in territory, in people, in responsible
ways of doing things, and in the small
revolutions that begin quietly.

We are not here to impose a
discourse.
We are here to let the light in.

A place to listen better.
To feel more deeply.
To remember that there are still
other ways of living together.

ROMPRE L'ARMA SENT LA MÚSICA

La imatge de SONSDENIT 2026 neix d'un símbol clar: un rifle romput. No és una imatge decorativa. És una presa de posició.

Davant un temps ferit per la guerra, la violència i el culte absurd a la força, triam una altra resposta:
LA MÚSICA.

**DAVANT EL RENOU DE L'ODI,
EL SO QUE UNEIX.
DAVANT LA IMPOSICIÓ, L'ESCOLTA.
DAVANT LA DESTRUCCIÓ,
LA BELLESA.**

Les mans que rompen l'arma són mans de dona.

També aquí hi ha una declaració: davant tants relats construïts des de la dominació i la brutalitat, reivindicam una força diferent. Ferma, sensible, creadora.

I damunt la pell, una branca d'olivera. Símbol universal de pau, però també símbol nostre. Mallorca és feta d'oliveres, de pedra, de marges, de arrels que resisteixen.

Aquesta branca tatuada converteix el gest en una pau arrelada: una pau que neix del territori, de la memòria i de la comunitat.

Aquest any, SONSDENIT no només programa concerts.

Alça una petita gran rebel·lió.

**CONTRA LA GUERRA.
CONTRA LES ARMES.**

Contra la violència com a paisatge de fons.

Perquè creïm, més que mai, en

**LA MÚSICA COM A LLOC DE
TROBADA.**

COM A REFUGI.

COM A RESISTÈNCIA.

**COM UN RECORDATORI D'ALLÒ QUE
ENCARA ENS FA HUMANS.**

ROMPE EL ARMA SIENTE LA MÚSICA

La imagen de SONSDENIT 2026 nace de un símbolo claro: un rifle roto. No es una imagen decorativa. Es una toma de posición.

Frente a un tiempo herido por la guerra, la violencia y el culto absurdo a la fuerza, elegimos otra respuesta:
LA MÚSICA.

**FRENTE AL RUIDO DEL ODI,
EL SONIDO QUE UNE.
FRENTE A LA IMPOSICIÓN,
LA ESCUCHA. FRENTE A LA
DESTRUCCIÓN, LA BELLEZA.**

Las manos que rompen el arma son manos de mujer.

También ahí hay una declaración: frente a tantos relatos contruidos desde la dominación y la brutalidad, reivindicamos una fuerza distinta. Firme, sensible, creadora.

Y sobre la piel, una rama de olivo.

Símbolo universal de paz, pero también símbolo nuestro. Mallorca está hecha de olivos, de piedra, de márgenes, de raíces que resisten.

Esa rama tatuada convierte el gesto en una paz arraigada: una paz que nace del territorio, de la memoria y de la comunidad.

Este año, SONSDENIT no solo programa conciertos.

Levanta una pequeña gran rebelión.

**CONTRA LA GUERRA.
CONTRA LAS ARMAS.**

Contra la violencia como paisaje de fondo.

Porque creemos, más que nunca, en

**LA MÚSICA COMO LUGAR DE
ENCUENTRO.**

COMO REFUGIO.

COMO RESISTENCIA.

**COMO UN RECORDATORIO DE
AQUELLO QUE TODAVÍA NOS HACE
HUMANOS.**

BREAK THE WEAPON FEEL THE MUSIC

The image of SONSDENIT 2026 is born from a clear symbol: a broken rifle. It is not a decorative image. It is a statement.

In a time wounded by war, violence and the absurd cult of force, we choose another response:
MUSIC.

**AGAINST THE NOISE OF HATRED,
THE SOUND THAT BRINGS US
TOGETHER.
AGAINST IMPOSITION, LISTENING.
AGAINST DESTRUCTION, BEAUTY.**

The hands breaking the weapon are women's hands.

That, too, is a declaration: against so many stories built on domination and brutality, we claim a different kind of strength. Firm, sensitive and creative.

And on the skin, an olive branch. A universal symbol of peace, but also a symbol of this land. Mallorca is made of olive trees, stone, margins and roots that endure.

This tattooed branch turns the gesture into a rooted peace: a peace born from territory, memory and community.

This year, SONSDENIT does not simply programme concerts.

It raises a small but powerful rebellion.

**AGAINST WAR.
AGAINST WEAPONS.**

Against violence as the background noise of our time.

Because we believe, now more than ever, in

**MUSIC AS A PLACE OF ENCOUNTER.
AS SHELTER.**

AS RESISTANCE.

**AS A REMINDER OF WHAT STILL
MAKES US HUMAN.**

SONSDENIT 2026 va obrir amb un concert que no va ser simplement un avançament, ni una presentació: va ser un pròleg.

Una manera de començar a contar tot allò que havia de venir. I per inaugurar aquest viatge: **John Grant**.

Grant fa anys que transita amb una llibertat admirable entre la ferida i la ironia, entre la bellesa devastadora del piano i el pols estrany dels sintetitzadors, entre la confessió més descarnada i una elegància compositiva fora de qualsevol moda.

Des del seu celebrat debut en solitari, *Queen of Denmark*, fins a *Boy from Michigan* o *The Art of the Lie*, la seva obra ha confirmat que es pot ser ferotge, sofisticat, profundament emotiu i també desarmantment divertit sense rebaixar mai la intensitat.

En directe, sona més a prop. Més exposat. Més vertader.

A Inca, va desplegar un univers sonor de gran intensitat emocional, fondària i magnetisme.

Començar amb ell va significar començar amb un artista que entén la música com a veritat, risc, humor, memòria i tremolor: algú capaç de fer que la foscor brilli i que la bellesa, quan apareix, ho faci amb una força gairebé física.

Així va començar SONSDENIT 2026: no amb una fanfàrria, sinó amb una veu inconfusible. No amb renou, sinó amb profunditat. No amb un simple anunci, sinó amb un pròleg a l'altura de tot allò que estava per venir.

📍 **Teatre Principal d'Inca**, un espai escènic de referència a Mallorca. Per a John Grant, el teatre va oferir l'entorn precís: un lloc on la intimitat podia tornar-se immensa i on el festival podia començar des de la fondària, l'emoció i la presència.

SONSDENIT 2026 abrió con un concierto que no fue simplemente un avance, ni una presentación: fue un prólogo.

Una forma de empezar a contar todo lo que vendría después. Y para inaugurar ese viaje: **John Grant**.

Grant lleva años transitando con una libertad admirable entre la herida y la ironía, entre la belleza devastadora del piano y el pulso extraño de los sintetizadores, entre la confesión más descarnada y una elegancia compositiva fuera de toda moda.

Desde su celebrado debut en solitario, *Queen of Denmark*, hasta *Boy from Michigan* o *The Art of the Lie*, su obra ha confirmado que se puede ser feroz, sofisticado, profundamente emotivo y también desarmantemente divertido sin rebajar jamás la intensidad.

En directo, John Grant suena más cerca. Más expuesto. Más verdadero.

En Inca, desplegó un universo sonoro de gran intensidad emocional, hondura y magnetismo.

Empezar con él significó empezar con un artista que entiende la música como verdad, riesgo, humor, memoria y temblor: alguien capaz de hacer que la oscuridad brille y que la belleza, cuando aparece, lo haga con una fuerza casi física.

Así empezó SONSDENIT 2026: no con una fanfarria, sino con una voz inconfundible. No con ruido, sino con profundidad. No con un simple anuncio, sino con un prólogo a la altura de todo lo que estaba por venir.

📍 **Teatre Principal d'Inca**, un espacio escénico de referencia en Mallorca. Para John Grant, el teatro ofreció el entorno preciso: un lugar donde la intimidad podía volverse inmensa y donde el festival podía comenzar desde la hondura, la emoción y la presencia.

SONSDENIT 2026 opened with an event that was not simply a preview concert, nor merely a presentation: it was a prologue.

A way of beginning to tell the story of everything still to come. And to open that journey: **John Grant**.

Grant has spent years moving with remarkable freedom between wound and wit, between the devastating beauty of the piano and the strange pulse of synthesisers, between raw confession and a compositional elegance untouched by fashion.

From his celebrated solo debut, *Queen of Denmark*, to *Boy from Michigan* and *The Art of the Lie*, his catalogue has proved that an artist can be fierce, sophisticated, deeply emotional and disarmingly funny without ever diluting the intensity.

Live, John Grant sounds closer. More exposed. More truthful.

At Teatre Principal d'Inca, he unfolded a sonic universe of emotional force, depth and magnetism.

To begin with him meant beginning with an artist who understands music as truth, risk, humour, memory and tremor: someone capable of making darkness glow, and beauty, when it appears, land with almost physical force.

This is how SONSDENIT 2026 began: not with a fanfare, but with a singular voice. Not with noise, but with depth. Not with a mere announcement, but with a prologue worthy of everything still to come.

📍 **Teatre Principal d'Inca**, a key performing arts venue in Mallorca. For John Grant, the theatre offered exactly the right environment: a place where intimacy could become immense, and where the festival could begin with depth, emotion and presence.

17

MARÇ
20:30

Teatre
Principal
d'INCA

JOHN GRANT

MALLORCA MENORCA IBIZA LANZAROTE GRAN CANARIA CADIZ MALAGA BARCELONA MADRID

**UN INSTANTE EN LA VIDA.
VACACIONES GRUPOTEL**

GRUPOTEL
HOTELS & RESORTS

INCA

CAT

Inca té un pols diferent. No és una ciutat que es contempli quieta des de lluny: es camina, es fa feina, es compra, es travessa.

Al cor del **Raiguer**, entre la memòria de l'ofici, el mercat, el tren, la pell i una vida cultural cada vegada més desperta, Inca conserva l'energia de les ciutats que han sabut transformar-se sense perdre identitat.

La seva bellesa no sempre cerca el gest monumental. És als carrers, als patis, als comerços de sempre, al renou del dijous i en aquesta mescla de tradició i moviment que fa que la ciutat se senti real, viscuda, en marxa.

En aquest pols hi encaixa el **Teatre Principal d'Inca**, un dels grans símbols culturals de la ciutat. Després d'anys d'espera i d'una recuperació profunda, va tornar a obrir les portes com un espai contemporani que no renuncia a la seva memòria.

SONSDENIT ARRIBA AL TEATRE PRINCIPAL D'INCA COM QUI ENTRA EN UNA CASA RECUPERADA PER A LA CULTURA. ALLÀ, LA MÚSICA NO S'APARTA DE LA VIDA URBANA: S'HI SUMA, L'ESCOLTA I LA RETORNA AMB UNA ALTRA INTENSITAT.

ES

Inca tiene un pulso distinto. No es una ciudad que se contemple quieta desde lejos: se camina, se trabaja, se compra, se atraviesa.

En el corazón del **Raiguer**, entre la memoria del oficio, el mercado, el tren, la piel y una vida cultural cada vez más despierta, Inca conserva la energía de las ciudades que han sabido transformarse sin perder identidad.

Su belleza no siempre busca el gesto monumental. Está en sus calles, en los patios, en los comercios de toda la vida, en el ruido del jueves y en esa mezcla de tradición y movimiento que hace que la ciudad se sienta real, vivida, en marcha.

En ese pulso encaja el **Teatre Principal d'Inca**, uno de los grandes símbolos culturales de la ciudad. Tras años de espera y una profunda recuperación, volvió a abrir puertas como un espacio contemporáneo que no renuncia a su memoria.

SONSDENIT LLEGA AL TEATRE PRINCIPAL D'INCA COMO QUIEN ENTRA EN UNA CASA RECUPERADA PARA LA CULTURA. ALLÍ, LA MÚSICA NO SE APARTA DE LA VIDA URBANA: SE SUMA A ELLA, LA ESCUCHA Y LA DEVUELVE CON OTRA INTENSIDAD.

ENG

Inca has a pulse of its own. It's not a city to be admired from a distance: it's walked through, worked in, crossed, lived.

At the heart of the **Raiguer**, among the memory of craft, the market, the train, leatherwork and an increasingly alert cultural life, Inca keeps the energy of a city that has learnt to transform itself without losing sight of who it is.

Its beauty does not always seek the monumental gesture. It is found in busy streets, courtyards, long-standing shops, the sound of Thursdays and that blend of tradition and movement that makes the city feel real, lived-in and in motion.

The **Teatre Principal d'Inca** belongs to that same pulse. One of the city's great cultural symbols, it reopened after years of waiting and a profound restoration as a contemporary venue that does not turn its back on memory.

SONSDENIT ARRIVES AT THE TEATRE PRINCIPAL D'INCA AS ONE ENTERS A HOUSE RECOVERED FOR CULTURE. HERE, MUSIC DOES NOT STAND APART FROM URBAN LIFE: IT JOINS IT, LISTENS TO IT, AND RETURNS IT WITH A DIFFERENT INTENSITY.

Cantant, compositora, guitarrista, teclista i figura essencial del pop experimental de les darreres dècades, **Laetitia Sadier** ha construït una trajectòria singular: primer al capdavant de **Stereolab**, i després amb una carrera que s'expandeix amb llibertat, intel·ligència i una fidelitat radical a ella mateixa.

En la seva música conviuen el pop d'avantguarda, la pulsio minimalista, ecos de la chanson francesa, el krautrock, l'electrònica, el jazz i una sensibilitat melòdica tan delicada com ferma. Però allò que la fa única és la seva manera de pensar el món dins les cançons.

El seu darrer àlbum, *Rooting for Love*, confirma la vigència de la seva mirada: composicions d'una bellesa hipnòtica travessades per preguntes polítiques, consciència crítica i una crida a imaginar formes de vida menys ferides, menys alienades, més despertes.

A SONSDENIT es presenta en solitari, però amb una instrumentació rica i envoltant - guitarra, sintetitzador i pedals - que expandeix l'espai i sosté una actuació delicada, fonda i de poderosa personalitat.

Laetitia Sadier pertany a la categoria d'artistes que creen un llenguatge propi.

La seva música no crida, però roman. No sedueix des de l'excés, sinó des de la precisió, la consciència i el misteri.

📍 **Santuari de Gràcia**, a Lluçmajor, un lloc on pedra, silenci i paisatge semblen escoltar abans que soni la primera nota.

A Gràcia, la veu de Laetitia Sadier trobarà un espai suspès entre la terra i el cel, entre la fragilitat i la permanència.

Cantante, compositora, guitarrista, teclista y figura esencial del pop experimental de las últimas décadas, **Laetitia Sadier** ha construido una trayectoria absolutamente singular: primero al frente de **Stereolab**, y después en una carrera propia que se expande con libertad, inteligencia y una fidelidad radical a sí misma.

En su música conviven el pop de vanguardia, la pulsión minimalista, ecos de la chanson francesa, el krautrock, la electrónica, el jazz y una sensibilidad melódica tan delicada como firme. Pero lo que la hace única es su manera de pensar el mundo dentro de las canciones.

Su último álbum, *Rooting for Love*, confirma la vigencia de su mirada: composiciones de belleza hipnótica atravesadas por preguntas políticas, conciencia crítica y una llamada a imaginar formas de vida menos heridas, menos alienadas, más despiertas.

En SONSDENIT se presenta en solitario, con una instrumentación rica y envolvente - guitarra, sintetizador y pedales - que expande el espacio y sostiene una actuación de delicadeza, profundidad y poderosa personalidad.

Laetitia Sadier pertenece a la categoría de artistas que crean un lenguaje propio.

Su música no grita, pero permanece. No seduce desde el exceso, sino desde la precisión, la conciencia y el misterio.

📍 **Santuari de Gràcia**, en Lluçmajor, uno de esos lugares donde la piedra, el silencio y el paisaje parecen escuchar antes de que suene la primera nota. En Gràcia, la voz de Laetitia Sadier encontrará un espacio suspendido entre la tierra y el cielo, entre la fragilidad y la permanencia.

Singer, songwriter, guitarist, keyboard player and one of the essential figures in experimental pop over the past few decades, **Laetitia Sadier** has built a body of work that is entirely her own: first with **Stereolab**, and later through a solo path that has continued to expand with freedom, intelligence and a radical fidelity to herself.

Her music brings together avant-pop, minimalist drive, echoes of French chanson, krautrock, electronica, jazz and a melodic sensibility as delicate as it is assured. But what truly makes her unique is the way she thinks through the world inside her songs.

Her latest record, *Rooting for Love*, confirms the relevance of her perspective: songs of hypnotic beauty, threaded with political questions, critical awareness and a call to imagine ways of living that are less wounded, less alienated, more awake.

At SONSDENIT she appears solo, with a rich and immersive instrumentation - guitar, synth and pedals - creating a performance of delicacy, depth and quiet force.

Laetitia Sadier belongs to that rare category of artists who create a language of their own.

Her music does not shout, but it stays. It does not seduce through excess, but through precision, consciousness and mystery.

📍 **Santuari de Gràcia**, in Lluçmajor, one of those places where stone, silence and landscape seem to listen even before the first note is heard. In Santuari de Gràcia, Laetitia Sadier's voice will find a space suspended between earth and sky, between fragility and permanence.

24

MAIG
20:30

Santuari
de Gràcia
LLUCMAJOR

**LAETITIA
SADIER**
[STEREOLAB]

A més dels concerts, SONSDENIT incorpora activitats pensades per a artistes, professionals i persones vinculades al sector cultural.

Són els **Vermuts Activistes**: espais útils d'aprenentatge, intercanvi i connexió.

AQUESTES SESSIONS NO SÓN CONFERÈNCIES ABSTRACTES, SINÓ TROBADES AMB CONTINGUT PRÀCTIC I ÚTIL PER A MÚSICS, ARTISTES, MANAGERS, PROMOTORS, PROGRAMADORS I ALTRES AGENTS CULTURALS.

L'edició 2026 concentra els Vermuts en una única jornada amb tres sessions de xerrades i un tancament musical.

🌿 Entre sessió i sessió, sortirem a l'exterior per gaudir, a la fresca, de les magnífiques vistes i dels interludis gastronòmics: pensats no només com a pauses, sinó també com a espais per continuar conversant, fer xarxa i compartir experiències entre artistes, professionals i públic.

📍 **Can Tàpera, a Palma**, actual seu de la Fundació Sa Nostra, és un espai dedicat a la cultura, la formació i l'acció social, envoltat d'un entorn natural especialment valuós. El seu bosc protegit i la calma del lloc fan que la jornada es visqui d'una altra manera.

Les sessions tendran lloc a la **Sala Capella**, antiga capella del recinte avui transformada en sala per a concerts i activitats culturals.

Allà se celebraran tant les xerrades com la cloenda musical.

A Can Tàpera, parlar de cultura, sostenibilitat, cures, salut mental i futur professional envoltats d'història i natura tindrà un sentit especialment bell.

Además de conciertos, SONSDENIT incorpora actividades pensadas para artistas, profesionales y personas vinculadas al sector cultural.

Son los **Vermuts Activistes**: espacios útiles de aprendizaje, intercambio y conexión.

ESTAS SESIONES NO SON CONFERENCIAS ABSTRACTAS, SINO ENCUENTROS CON CONTENIDO PRÁCTICO Y ÚTIL PARA MÚSICOS, ARTISTAS, MANAGERS, PROMOTORES, PROGRAMADORES Y OTROS AGENTES CULTURALES.

La edición 2026 concentra los Vermuts en una única jornada con tres sesiones de charlas y un cierre musical.

🌿 Entre sesión y sesión, saldremos al exterior para disfrutar, a la fresca, de las maravillosas vistas y los interludios gastronómicos: pensados no solo como pausas, sino también como espacios para seguir conversando, crear red y compartir experiencias entre artistas, profesionales y público.

📍 **Can Tàpera, en Palma**, sede de la Fundació Sa Nostra, es un espacio dedicado a la cultura, la formación y la acción social, rodeado de un entorno natural especialmente valioso. Su bosque protegido y la calma del lugar hacen que la jornada se viva de otra manera.

Las sesiones tendrán lugar en la **Sala Capella**, antigua capilla del recinto hoy transformada en sala para conciertos y actividades culturales.

Allí se celebrarán tanto las charlas como el cierre musical.

En Can Tàpera, hablar de cultura, sostenibilidad, cuidados, salud mental y futuro profesional rodeados de historia y naturaleza tendrá un sentido especialmente hermoso.

Alongside the concerts, SONSDENIT also includes activities designed for artists, cultural professionals and people connected to the cultural sector. These are the **Vermuts Activistes**: useful spaces for learning, exchange and connection.

THESE SESSIONS ARE NOT ABSTRACT TALKS, BUT ENCOUNTERS WITH PRACTICAL AND USEFUL CONTENT FOR MUSICIANS, ARTISTS, MANAGERS, PROMOTERS, PROGRAMMERS AND OTHER CULTURAL PROFESSIONALS.

In 2026, the Vermuts are brought together into a single day featuring three talk sessions and a musical closing performance.

🌿 Between sessions, we will step outside, in the open air, to enjoy the wonderful views and the gastronomic interludes. These are conceived not only as pauses, but as moments to continue conversations, build connections and share experiences between artists, professionals and audiences.

📍 **Can Tàpera, in Palma**, current home of Fundació Sa Nostra, is a space devoted to culture, education and social action, surrounded by a particularly valuable natural environment. Its protected woodland and atmosphere of calm make the day feel different.

The sessions will take place in **Sala Capella**, the former chapel of the estate, now transformed into a venue for concerts and cultural activities.

Both the talks and the musical closing will happen there.

At Can Tàpera, speaking about culture, sustainability, care, mental health and professional futures surrounded by history and nature takes on a beautiful meaning.

25

MAIG

16:30

Can Tàpera

PALMA

16:30 Vermut #1

- “No firmis a cegues: guia de supervivència legal per a músics” amb **ROCÍO MENA**

17:30 Vermut #2

- “Sostenibilitat, accessibilitat i cures aplicades a la música en viu” amb **PAULA RÀEZ** i **TINA CODINA**

18:45 Vermut #3

- “Música i salut mental: com sostenir-se sense rompre's” amb **ROSANA CORBACHO**, **TONI TOLEDO** i **SILVIA ESTARELLAS**

20:00 Cloenda musical amb
LAETITIA SADIÉ

+ interludis gastronòmics

1 No firmes a ciegas: guía de supervivencia legal para músicos. Con Rocío Mena

- Sesión práctica orientada a ofrecer herramientas básicas sobre contratación, derechos, acuerdos profesionales, cesión de imagen, facturación, cancelaciones y otras cuestiones legales que afectan directamente a artistas y equipos.
- Dirigida por **Rocío Mena**, abogada especializada en Derecho de la Cultura y propiedad intelectual, integrante de **Gabeiras & Asociados**. Su trabajo acompaña a artistas y proyectos culturales en cuestiones legales fundamentales para desarrollar una carrera con mayor seguridad y conocimiento del sector.

2 Sostenibilidad, accesibilidad y cuidados aplicados a la música en vivo. Con Paula Ráez y Tina Codina

- Sesión centrada en buenas prácticas aplicables a festivales, conciertos y proyectos musicales, poniendo el foco en sostenibilidad ambiental, accesibilidad, inclusión y cuidado de públicos, artistas y equipos.
- Dirigida por **Paula Ráez**, consultora especializada en cultura y sostenibilidad, trabaja en el ámbito de los ODS, igualdad, accesibilidad y buenas prácticas culturales aplicadas al sector musical.
- Junto a Paula, **Tina Codina**, impulsora de proyectos culturales y sociales desde **Connecta Cultura**, aportará una mirada centrada en la cultura como herramienta de transformación, participación y cuidado comunitario.

3 Música y salud mental: cómo sostenerse sin romperse. Con Rosana Corbacho, Toni Toledo y Silvia Estarellas

- Conversación centrada en la salud mental dentro de los entornos de la música y la cultura: presión emocional, agotamiento, precariedad, exposición pública, ritmos de trabajo y necesidad de construir prácticas más sostenibles desde el punto de vista humano.
- **Rosana Corbacho**, psicóloga clínica y humanista fundadora de **M.I. Therapy**, está especializada en salud mental aplicada a la industria musical. Junto a ella participarán:
- **Toni Toledo**, músico, productor e investigador sónico, aportando una mirada desde la experiencia vivida dentro del sector musical.
- **Silvia Estarellas**, de la **Associació Gira-Sol (3 Salut Mental)**, entidad que trabaja para mejorar la vida y los derechos de las personas con problemas de salud mental y sus familias.

* Per afavorir la fluïdesa de les converses i la comoditat de les ponents convidades, les sessions es desenvoluparan en castellà

A SONSDENIT
cada any vinculam la venda
d'entrades a una **acció solidària**.

L'any 2026,

**1 € DE CADA ENTRADA VENUDA
ES DESTINA A 3 SALUT MENTAL**

l'aliança formada per

- Es Garrover
- Gira-Sol
- Estel de Llevant

Tres entitats socials sense ànim de
lucre que treballen a Mallorca en
l'acompanyament de persones amb
problemes de salut mental, el suport
a les famílies i la lluita contra
l'estigma.

És només un euro.

Però, sumat al gest de moltes
persones, pot convertir-se en
suport, visibilitat i reconeixement.

Amb cada entrada, el públic no
només fa possible el festival: també
forma part d'una cadena de cura.

GRÀCIES!

ES _____

En SONSDENIT
cada año vinculamos la venta de
entradas a una **acción solidaria**.

En 2026,

**1 € DE CADA ENTRADA VENDUDA
SE DESTINA A 3 SALUT MENTAL,**

la alianza formada por Es Garrover,
Gira-Sol i Estel de Llevant.

Tres entidades sociales sin ánimo de
lucro que trabajan en Mallorca en el
acompañamiento a personas con
problemas de salud mental, la
cooperación con las familias y la
lucha contra el estigma.

Es solo un euro. Pero, sumado al
gesto de muchas personas, puede
convertirse en apoyo, visibilidad y
reconocimiento.

Con cada entrada, el público no solo
hace posible el festival: también
forma parte de una cadena de
cuidado.

¡GRACIAS!

ENG _____

At SONSDENIT each year, we link
ticket sales to a solidarity action.

In 2026,

**1 € FROM EVERY TICKET SOLD
WILL GO TO 3 SALUT MENTAL,**

the alliance formed by Es Garrover,
Gira-Sol i Estel de Llevant.

Three non-profit social organisations
working in Mallorca to support
people experiencing mental health
difficulties, to work alongside
families and to fight stigma.

It is only one euro. But, when added
to the gesture of many people, it can
become support, visibility and
recognition. With every ticket, the
audience does more than make the
festival possible: they also become
part of a chain of care.

THANK YOU!

Hi ha concerts que es programen. I n'hi ha que, d'alguna manera, sembla que ens esperen.

El 6 de juny, SONSDENIT viurà una d'aquestes nits que no neixen només per ocupar una data, sinó per quedar ressonant dins la memòria.

Marco Mezquida arribarà al Santuari de Lluc amb el seu trio - **Martín Meléndez i Aleix Tobias** - per donar forma a una trobada excepcional amb els **Blauets de Lluc**.

No serà un concert afegit a un lloc bell, sinó una peça pensada des del lloc: una conversa entre improvisació, tradició vocal, muntanya i memòria.

Mezquida és un dels músics més brillants i personals de la seva generació: pianista de llenguatge lliure, imaginació inesgotable i una capacitat rara per moure's entre jazz, música clàssica, cançó, arrel i experimentació sense perdre mai el centre emocional.

Amb els Blauets, aquesta llibertat trobarà una altra mena de llum: la d'unes veus que formen part del cor simbòlic de Mallorca.

EL RESULTAT SERÀ UNA CITA ÚNICA, CREADA PER A SONSDENIT I PER A LLUC.

UN CONCERT PER SENTIR LA SERRA D'UNA ALTRA MANERA, AMB EL PIANO OBRINT CAMINS I LES VEUS DELS BLAUETS ELEVANT EL SILENCI.

📍 **Pati de l'Escolania, Santuari de Lluc,**

un espai on la música es troba amb la pedra, la muntanya i una memòria viva que no necessita explicar-se gaire per emocionar.

Hay conciertos que se programan. Y hay otros que, de alguna manera, parecen estar esperándonos.

El 6 de junio, SONSDENIT vivirá una de esas noches que no nacen solo para ocupar una fecha, sino para quedar resonando en la memoria.

Marco Mezquida llegará al Santuari de Lluc con su trio - **Martín Meléndez y Aleix Tobias** - para dar forma a un encuentro excepcional con los **Blauets de Lluc**.

No será un concierto añadido a un lugar hermoso, sino una pieza pensada desde el propio espacio: una conversación entre improvisación, tradición vocal, montaña y memoria.

Mezquida es uno de los músicos más brillantes y personales de su generación: pianista de lenguaje libre, imaginación inagotable y una rara capacidad para moverse entre jazz, música clásica, *cançó*, raíz y experimentación sin perder nunca el centro emocional.

Con los Blauets, esa libertad encontrará otra clase de luz: la de unas voces que forman parte del corazón simbólico de Mallorca.

EL RESULTADO SERÁ UNA CITA ÚNICA, CREADA PARA SONSDENIT Y PARA LLUC.

UN CONCIERTO PARA SENTIR LA SERRA DE OTRA MANERA, CON EL PIANO ABRIENDO CAMINOS Y LAS VOCES DE LOS BLAUETS ELEVANDO EL SILENCIO.

📍 **Pati de l'Escolania, Santuari de Lluc,**

un espacio donde la música se encuentra con la piedra, la montaña y una memoria viva que no necesita explicarse demasiado para emocionar.

There are concerts that are scheduled. And then there are concerts that, somehow, seem to have been waiting for us.

On 6 June, SONSDENIT will experience one of those evenings that are not simply there to fill a date, but to remain resonating in memory.

Marco Mezquida arrives at the Santuari de Lluc with his trio - **Martín Meléndez and Aleix Tobias** - to create an exceptional encounter with the **Blauets de Lluc**.

This will not be a concert placed inside a beautiful setting, but a piece conceived from the place itself: a conversation between improvisation, vocal tradition, mountain and memory.

Mezquida is one of the most brilliant and personal musicians of his generation: a pianist of free language, inexhaustible imagination and a rare ability to move between jazz, classical music, *cançó*, roots and experimentation without ever losing emotional focus.

With the Blauets, that freedom will find another kind of light: the light of voices that belong to Mallorca's symbolic heart.

THE RESULT WILL BE A UNIQUE EVENT, CREATED FOR SONSDENIT AND FOR LLUC.

A CONCERT TO LISTEN TO LA SERRA IN ANOTHER WAY, WITH THE PIANO OPENING PATHS AND THE VOICES OF THE BLAUETS LIFTING THE SILENCE.

📍 **The Escolania courtyard, Santuari de Lluc,**

a place where music meets stone, mountain and a living memory that needs little explanation in order to move us.

“

Sap que la soca més s'enfila com més endins pot arrelar

— Joan Alcover, *La Balanguera*

06

JUNY
20:00

Pati de
l'Escolania
SANTUARI
DE LLUC

ELS BLAUETS DE LLUC amb
MARCO MEZQUIDA TRIO

[Concert especial Serra de Tramuntana - 15 anys Patrimoni Mundial UNESCO]

LLUC

CAT

Lluc no es visita com es visita un lloc qualsevol. S'hi arriba travessant la Serra, entre revolts, alzines, roca i aquesta sensació que la muntanya va tancant el renou del món per obrir una altra manera d'escoltar.

A Mallorca, **Lluc és més que un santuari: és un punt de retorn, un cor espiritual, cultural i paisatgístic on moltes generacions han cercat refugi, camí i sentit.**

La força de Lluc és en la seva mescla de recolliment i vida.

La pedra, els patis, la basilica, el paisatge que l'envolta i les veus dels Blauets formen part d'una memòria compartida que no pertany només al passat.

Al pati de l'Escolania, la música es troba amb la muntanya, amb la tradició vocal dels Blauets i amb aquest silenci tan particular que només tenen els espais on ha passat molt de temps.

Allà, cada nota sembla pujar més a poc a poc. No per tornar-se solemne, sinó per trobar el seu lloc **entre la pedra, l'aire net i la memòria viva de la Serra.**

ES

Lluc no se visita como se visita un lugar cualquiera. Se llega atravesando la Serra, entre curvas, encinas, roca y esa sensación de que la montaña va cerrando el ruido del mundo para abrir otro tipo de escucha.

En Mallorca, **Lluc es más que un santuario: es un punto de regreso, un corazón espiritual, cultural y paisajístico donde muchas generaciones han buscado refugio, camino y sentido.**

La fuerza de Lluc está en su mezcla de recogimiento y vida.

La piedra, los patios, la basílica, el paisaje que lo rodea y las voces de los **Blauets** forman parte de una memoria compartida que no pertenece solo al pasado.

En el patio de la Escolania, la música se encuentra con la montaña, con la tradición vocal de los **Blauets** y con ese silencio tan particular que solo tienen los espacios donde ha pasado mucho tiempo.

Allí, cada nota parece subir un poco más despacio. No para hacerse solemne, sino para encontrar su sitio **entre la piedra, el aire limpio y la memoria viva de La Serra.**

ENG

Lluc is not visited like any other place. You reach it by crossing the Serra, through bends, holm oaks, rock and that feeling that the mountains are closing off the noise of the world in order to open another kind of listening.

In Mallorca, **Lluc is more than a sanctuary: it is a place of return, a spiritual, cultural and landscape heart where generations have sought refuge, path and meaning.**

Lluc's strength lies in its mixture of stillness and life.

The stone, the courtyards, the basilica, the surrounding landscape and the voices of the Blauets all belong to a shared memory that is not only of the past.

In the Escolania courtyard, music meets the mountain, the vocal tradition of the Blauets and that particular silence found only in places through which much time has passed.

Here, every note seems to rise a little more slowly. Not to become solemn, but to find its place **among stone, clean air and the living memory of La Serra.**

CAT

Els concerts amb l'etiqueta

#PETJADES

neixen d'un gest senzill: començar més prest, aprofitar la llum natural i reduir, encara que sigui una mica, la dependència de l'energia artificial.

Però darrere aquest gest hi ha molt més que un horari.

Hi ha una manera d'entendre la cultura: no com una cosa que passa per damunt del territori, sinó com una experiència que hi entra amb respecte.

Fer concerts que tenen dia i nit ens regala temps per mirar: veure com canvia la pedra, com s'encén el paisatge, com el cel baixa a poc a poc damunt l'escenari.

La sostenibilitat no és només reduir impactes. També és aprendre a escoltar millor: els espais, les persones, els recursos, els ritmes naturals i allò que el lloc ja ens dona.

Amb **#PETJADES** caminem cap a una manera de fer més conscient:

- CUIDAR L'ENERGIA
- REDUIR RESIDUS
- EVITAR PLÀSTICS D'UN SOL ÚS
- TREBALLAR AMB PROXIMITAT
- RESPECTAR ELS ENTORNS
- TENIR CURA DE LA PETJADA ECOLÒGICA, SOCIAL I EMOCIONAL QUE DEIXAM.

Perquè cada concert deixa **petjada**. I també importa com trepitjam el món.

ES

Los conciertos con la etiqueta **#PETJADES** (huellas) nacen de un gesto sencillo: empezar un poco antes, aprovechar la luz natural, reducir la dependencia de la energía artificial.

Detrás de ese gesto hay mucho más que un horario. Hay una manera de entender la cultura: no como algo que pasa por encima del territorio, sino como una experiencia que entra en él con respeto.

Hacer conciertos que tienen día y noche nos regala tiempo para mirar: ver cómo cambia la piedra, cómo se enciende el paisaje, cómo el cielo baja poco a poco sobre el escenario.

La sostenibilidad no es solo reducir impactos. También es aprender a escuchar mejor: los espacios, las personas, los recursos, los ritmos naturales y aquello que el lugar ya nos ofrece antes de añadir nada.

Con **#PETJADES** avanzamos hacia una forma de hacer más **consciente**:

- CUIDAR LA ENERGÍA
- REDUCIR RESIDUOS Y EVITAR PLÁSTICOS DE UN SOLO USO
- TRABAJAR CON PROXIMIDAD
- RESPETAR LOS ENTORNOS
- CUIDAR LA HUELLA ECOLÓGICA, SOCIAL Y EMOCIONAL QUE DEJAMOS

Porque cada concierto deja **huella**. Y también importa cómo pisamos el mundo.

ENG

The concerts that carry the label **#PETJADES** (footprints) start from a simple gesture: beginning a little earlier, making use of natural light and reducing our dependence on artificial energy.

But behind that gesture there is much more than a schedule. There is a way of understanding culture: not as something that passes over a place, but as an experience that enters it with respect.

Creating concerts that hold both day and night also gives us time to look: to see the stone change, the landscape glow, the sky slowly descend over the stage.

Sustainability is not only about reducing impact. It is also about learning to listen better: to spaces, people, resources, natural rhythms and everything a place already offers before we add anything else.

With **#PETJADES** we move towards a more **conscious** way of doing things:

- CARING FOR ENERGY
- REDUCING WASTE
- AVOIDING SINGLE-USE PLASTICS
- WORKING LOCALLY
- RESPECTING EACH SETTING
- TAKING CARE OF THE ECOLOGICAL, SOCIAL AND EMOTIONAL FOOTPRINT WE LEAVE BEHIND.

Because every concert leaves a **footprint**. And how we step through the world matters too.

Hi ha concerts que tenen qualque cosa de retorn.

No només perquè un artista torni al lloc on va néixer, sinó perquè hi torna amb qualque cosa nova per compartir: un disc, una recerca, una part recent de la seva vida convertida en música.

El 7 de juny, **Marco Mezquida** torna a Menorca per presentar a ca seva *Tàctil*, el seu darrer treball discogràfic, al capdavant d'un trio que respira amb una complicitat profunda.

Amb **Martín Meléndez** al violoncel i **Aleix Tobias** a la percussió, Mezquida construeix un univers on el piano no és només instrument, sinó cos, impuls, textura i memòria.

Tàctil és un disc de proximitat i moviment.

Hi ha jazz, música de cambra, arrel mediterrània, improvisació i una manera de tocar que sembla voler arribar a la pell de les coses.

Com sempre en Mezquida, la virtuositat no és exhibició: és una forma d'intensitat, de joc, de risc i d'emoció compartida.

A **Menorca**, aquesta música adquireix una ressonància especial.

No és només una presentació: és un retorn amb matèria nova, amb maduresa, amb la llibertat d'un artista que continua obrint camins sense deixar de reconèixer d'on ve.

📍 **Teatre des Born**, a Ciutadella: un espai que permet que la música es faci propera i que aquest retorn tengui la dimensió íntima i celebradora que mereix.

Hay conciertos que tienen algo de regreso.

No solo porque un artista vuelva al lugar donde nació, sino porque vuelve con algo nuevo que compartir: un disco, una búsqueda, una parte reciente de su vida convertida en música.

El 7 de junio, **Marco Mezquida** vuelve a Menorca para presentar en casa *Táctil*, su último trabajo discográfico, al frente de un trío que respira con una complicitad profunda.

Con **Martín Meléndez** al violonchelo y **Aleix Tobias** a la percusión, Mezquida construye un universo donde el piano no es solo instrumento, sino cuerpo, impulso, textura y memoria.

Táctil es un disco de proximidad y movimiento.

Hay jazz, música de cámara, raíz mediterránea, improvisación y una forma de tocar que parece querer llegar a la piel de las cosas.

Como siempre en Mezquida, la virtuosidad no es exhibición: es una forma de intensidad, de juego, de riesgo y de emoción compartida.

En **Menorca**, esta música adquiere una resonancia especial.

No es solo una presentación: es un regreso con materia nueva, con madurez, con la libertad de un artista que sigue abriendo caminos sin dejar de reconocer de dónde viene.

📍 **Teatre des Born**, en Ciutadella: un espacio que permite que la música se vuelva cercana y que este regreso tenga la dimensión celebratoria e íntima que merece.

Some concerts carry the feeling of a homecoming.

Not only because an artist returns to the place where he was born, but because he returns with something new to share: a record, a search, a recent part of his life transformed into music.

On 7 June, **Marco Mezquida** returns to Menorca to present *Táctil*, his latest album, at home, leading a trio that breathes with deep complicity.

With **Martín Meléndez** on cello and **Aleix Tobias** on percussion, Mezquida builds a universe in which the piano is not just an instrument, but body, impulse, texture and memory.

Táctil is an album of closeness and movement.

There is jazz, chamber music, Mediterranean roots, improvisation and a way of playing that seems to reach for the skin of things.

As always with Mezquida, virtuosity is not display: it's a form of intensity, play, risk and shared emotion.

In **Menorca**, this music gains a special resonance.

It's not only an album presentation: it's a return with new matter, with maturity, with the freedom of an artist who keeps opening paths while still knowing where he comes from.

📍 **Teatre des Born**, in Ciutadella: a space that allows music to feel close, giving this homecoming the celebratory and intimate dimension it deserves.

“

I les mans, i cançons... un preludi d'inici al tacte de les pells

— Josep Piera, *Epístola o cançó a l'espera de música*

07

JUNY

20:30

Teatre des
Born
CIUTADELLA

MARCO MEZQUIDA TRIO

[TÁCTIL]

Marco Mezquida, piano
Martín Meléndez, violoncel
Aleix Tobias, percussió

Hi ha músiques que semblen néixer d'una conversa secreta.

No necessiten alçar la veu ni ocupar-ho tot: en tenen prou d'obrir un espai, deixar que qualque cosa respiri i permetre que l'emoció trobi el seu propi camí.

Això passa amb **Camille i Matthieu Saglio**, dos germans que han construït un territori musical tan delicat com profund.

- **Camille**, des de la veu, la cançó i una sensibilitat expressiva que sembla venir de molt enfora.
- **Matthieu**, des del violoncel, els sàmplers i aquest univers propi que ha anat traçant entre el jazz, la música clàssica, les músiques del món i una manera molt personal d'entendre el viatge sonor.

Durant anys, cadascú va seguir el seu camí. Però a poc a poc aquests camins s'acostaren fins a dibuixar un lloc compartit: un espai fet de cordes vocals i cordes de violoncel, d'aire i fusta, de memòria i presència. Aquest lloc va prendre forma a **Al Alba**, el seu primer disc conjunt.

El seu concert a SONSDENIT serà una invitació a escoltar sense pressa. Una música íntima, lluminosa i plena de matisos, capaç de moure's entre cançó, cambra, jazz i emoció mediterrània sense haver de triar una sola etiqueta.

📍 **Claustre des Convent, a Muro:** un espai de pedra, història, recolliment i bellesa serena, perfecte per acollir una música que demana proximitat, silenci i atenció.

Hay músicas que parecen nacer de una conversación secreta.

No necesitan alzar la voz ni ocuparlo todo: les basta con abrir un espacio, dejar que algo respire y permitir que la emoción encuentre su propio camino.

Eso sucede con **Camille y Matthieu Saglio**, dos hermanos que han construido un territorio musical tan delicado como profundo.

- **Camille**, desde la voz, la canción y una sensibilidad expresiva que parece venir de muy lejos.
- **Matthieu**, desde el violonchelo, los samplers y ese universo propio que ha ido trazando entre el jazz, la música clásica, las músicas del mundo y una forma muy personal de entender el viaje sonoro.

Durante años, cada uno siguió su camino. Pero poco a poco esos caminos se acercaron hasta dibujar un lugar compartido: un espacio hecho de cuerdas vocales y cuerdas de violonchelo, de aire y madera, de memoria y presencia. Ese lugar tomó forma en **Al Alba**, su primer disco conjunto.

Su concierto en SONSDENIT será una invitación a escuchar sin prisa. Una música íntima, luminosa y llena de matices, capaz de moverse entre canción, cámara, jazz y emoción mediterránea, sin tener que elegir una sola etiqueta.

📍 **Claustre des Convent, en Muro:** un espacio de piedra, historia, recogimiento y belleza serena, perfecto para acoger una música que pide cercanía, silencio y atención.

Some music seems to be born from a secret conversation. It does not need to raise its voice or fill every corner; it simply opens a space, lets something breathe, and allows emotion to find its own way.

That is what happens with **Camille and Matthieu Saglio**, two siblings who have created a musical territory as delicate as it is deep.

- **Camille**, through voice, song and an expressive sensitivity that seems to come from far away.
- **Matthieu**, through cello, samplers and the singular universe he has traced between jazz, classical music, world sounds and a deeply personal sense of sonic travel.

For years, each followed their own path. Little by little, those paths moved closer until they formed a shared place: a space made of vocal cords and cello strings, of air and wood, memory and presence. That place took shape in **Al Alba** (At Dawn), their first album together.

Their SONSDENIT concert is an invitation to take time with intimate, luminous music full of nuance, moving freely between song, chamber music, jazz and Mediterranean emotion, without ever needing to settle on a single label.

📍 **Claustre des Convent, in Muro:** a space of stone, history, stillness and quiet beauty, perfectly suited to music that asks for closeness, silence and attention.

“

J'ai embrassé l'aube d'été

— Arthur Rimbaud, **Aube**

He abraçat l'alba d'estiu / He abrazado el alba de verano / I embraced the summer dawn

13

JUNY
20:30

Claustre des
Convent
MURO

CAMILLE & MATTHIEU SAGLIO

[Una veu, un violoncel i tots els camins del món]

Joan Carles I, 19 07440 MURO Mallorca T. 971 860 444 www.imuro.com

MURO

Muro guarda una Mallorca de camps oberts, pedra clara i vida de poble que avança sense estridències.

Des dels seus carrers s'intueix la proximitat del nord, la plana agrícola, la llum que arriba neta i ampla, i una memòria feta de feina, cases senyoriales, patis i converses a l'ombra.

No és un lloc que necessiti imposar-se. El seu encant apareix a poc a poc: en la proporció de les façanes, en la calma de certs carrers, en la manera com el paisatge sembla entrar dins el poble sense fer renou.

Muro conserva qualche cosa d'aquesta elegància interior que no es mostra de cop, sinó que demana temps i atenció.

El **Claustre des Convent de Muro** és un d'aquests espais on l'arquitectura sembla ordenar la respiració. Els seus arcs, les seves galeries i el cel obert creen una intimitat lluminosa, un lloc on el passat no pesa, sinó que acompanya. Allà la música troba un marc que l'acull sense tancar-la.

A MURO, UN CONCERT AL CLAUSTRE POT SER JUSTAMENT AIXÒ:

DEIXAR QUE EL LLOC ABAIXI EL VOLUM DEL MÓN I QUE CADA SO S'ESCOLTI AMB MÉS VERITAT.

ES _____

Muro guarda una Mallorca de campos abiertos, piedra clara y vida de pueblo que avanza sin estridencias.

Desde sus calles se intuye la cercanía del norte, la llanura agrícola, la luz que llega limpia y ancha, y una memoria hecha de trabajo, casas señoriales, patios y conversaciones a la sombra. Su encanto aparece poco a poco: en la calma de ciertas calles, en el modo en que el paisaje parece entrar en el pueblo sin hacer ruido.

Muro conserva algo de esa elegancia interior que no se muestra de golpe, sino que pide tiempo y atención.

El **Claustre des Convent de Muro** es uno de esos espacios donde la arquitectura parece ordenar la respiración.

Sus arcos, sus galerías y el cielo abierto crean una intimidad luminosa, un lugar donde el pasado no pesa, sino que acompaña. Allí la música encuentra un marco que la recoge sin encerrarla.

EN MURO, UN CONCIERTO EN EL CLAUSTRO PUEDE SER JUSTAMENTE ESO:

DEJAR QUE EL LUGAR BAJE EL VOLUMEN DEL MUNDO Y QUE CADA SONIDO SE ESCUCHE CON MÁS VERDAD.

ENG _____

Muro holds a Mallorca of open fields, pale stone and village life that moves forward without noise.

From its streets you can sense the nearness of the north, the agricultural plain, the clean wide light, and a memory shaped by work, manor houses, courtyards and conversations in the shade. Its charm appears slowly: in the calm of certain streets, in the way the landscape seems to enter the village quietly.

Muro keeps a kind of inner elegance that doesn't reveal itself all at once, but asks for time and attention.

The **Claustre des Convent de Muro** is one of those places where architecture seems to order the breath. Its arches, galleries and open sky create a luminous intimacy, a place where the past does not weigh down, but accompanies. Here, music finds a frame that holds it without enclosing it.

IN MURO, A CONCERT IN THE CLOISTER CAN BE EXACTLY THAT: LETTING THE PLACE TURN DOWN THE VOLUME OF THE WORLD SO THAT EVERY SOUND CAN BE HEARD MORE TRULY.

Hi ha trobades que semblen néixer d'una intuïció senzilla i molt fonda: que la poesia no pertany només al paper, i que la música pot ser una manera d'obrir les paraules i deixar-les respirar d'una altra manera.

Debon canta Suau agermana poesia i música a partir de l'obra del poeta mallorquí Pere Suau, amb composicions originals per a piano d'Antoni Bujosa i la veu de Pau Debon, cantant d'Antònia Font i una de les veus més reconeixibles de la música en català.

Tres creadors de **Bunyola** que es troben a Raixa per donar forma a una proposta íntima, arrelada i profundament sensible.

- **Pere Suau** hi aporta la paraula dita, la veu del poeta;
- **Antoni Bujosa**, un paisatge musical que escolta i eixampla els poemes;
- **Pau Debon**, una veu propera i magnètica, capaç de convertir cada vers en cançó sense que perdi el seu misteri.

L'espectacle recorre diferents moments de la trajectòria literària de Suau a través de poemes recitats, poemes cantats, peces instrumentals i instants en què la paraula dita i la paraula cantada semblen respirar juntes.

A Raixa, entre pedra, jardí i muntanya, Debon canta Suau serà una cita per escoltar de prop: una conversa entre poesia i música, entre autor, compositor i intèrpret, i entre tres veus del mateix territori que tornen a trobar-se dins un lloc carregat de memòria.

• **Raixa, a Bunyola**, ofereix un entorn de jardins, arquitectura i paisatge on la música pot aparèixer amb una bellesa íntima i gairebé suspesa.

Hay encuentros que parecen nacer de una intuición sencilla y muy profunda: que la poesía no pertenece solo al papel, y que la música puede ser una forma de abrir las palabras y dejarlas respirar de otra manera.

Debon canta Suau hermana poesía y música a partir de la obra del poeta mallorquín Pere Suau, con composiciones originales para piano de Antoni Bujosa y la voz de Pau Debon, cantante de Antònia Font y una de las voces más reconocibles de la música en catalán.

Tres creadores de **Bunyola** que se encuentran en Raixa para dar forma a una propuesta íntima, arraigada y profundamente sensible.

- **Pere Suau** aporta la palabra dicha, la voz del poeta;
- **Antoni Bujosa**, un paisaje musical que escucha y expande los poemas;
- **Pau Debon**, una voz cercana y magnética, capaz de convertir cada verso en canción sin que pierda su misterio.

El espectáculo recorre distintos momentos de la trayectoria literaria de Suau a través de poemas recitados, poemas cantados, piezas instrumentales e instantes en los que la palabra dicha y la palabra cantada parecen respirar juntas.

En Raixa, entre piedra, jardín y montaña, Debon canta Suau será una cita para escuchar de cerca: una conversación entre poesía y música, entre autor, compositor e intérprete, y entre tres voces del mismo territorio que vuelven a encontrarse en un lugar cargado de memoria.

• **Raixa, en Bunyola**, ofrece un entorno de jardines, arquitectura y paisaje donde la música puede aparecer con una belleza íntima y casi suspendida.

Some encounters seem to be born from a simple yet profound intuition: that poetry does not belong only on the page, and that music can be a way of opening words and allowing them to breathe differently.

Debon canta Suau brings poetry and music together through the work of Mallorcan poet Pere Suau, with original piano compositions by Antoni Bujosa and the voice of Pau Debon, singer of Antònia Font and one of the most recognisable voices in Catalan-language music.

Three creators from **Bunyola** come together at Raixa, within the same municipality, to shape an intimate, deeply rooted and profoundly sensitive proposal.

- **Pere Suau** brings the spoken word, the poet's own voice;
- **Antoni Bujosa** creates a musical landscape that listens to and expands the poems;
- **Pau Debon** brings a warm, magnetic voice, able to turn each verse into song without stripping it of its mystery.

The performance traces different moments in Suau's literary journey through recited poems, sung poems, instrumental pieces and moments in which spoken word and sung voice seem to breathe together.

At Raixa, among stone, garden and mountain, Debon canta Suau will be an invitation to listen closely: a conversation between poetry and music, between author, composer and performer, and between three voices from the same territory meeting again in a place filled with memory.

• **Raixa, in Bunyola**, offers a setting of gardens, architecture and landscape where music can appear with intimate, almost suspended beauty.

“

A la meva terra muntanyes roseguen el cel i la mar

— Pere Suau, *A la meva terra*

27

JUNY

20:30

RAIXA

[Bunyola]

DEBON CANTA SUAU

Poesia i música
amb la veu de **Pau Debon**, la paraula de **Pere Suau**,
el piano d'**Antoni Bujosa** i un quartet de corda

[Concert especial Serra de Tramuntana - 15 anys Patrimoni Mundial UNESCO]

RAIXA

RAIXA

[BUNYOLA]

Bunyola s'obre al peu de la **Serra de Tramuntana** com un lloc de pas entre la vall, la muntanya i la memòria de les grans possessions mallorquines. Hi ha en el seu paisatge una mescla de natura i arquitectura, de camins antics i aigua amagada, d'horts, marjades i cases que semblen haver après a conviure amb el pendent.

Raixà resumeix com pocs llocs aquesta aliança entre paisatge i mirada. La possessió, amb els seus jardins, les seves terrasses i la seva escala monumental, no és només una finca històrica: és una manera d'ordenar la bellesa sense arrencar-la del territori. L'aigua, la pedra, l'ombra i la perspectiva hi construeixen una escena que canvia amb la llum i que convida a caminar-la a poc a poc. A Raixa, la natura no apareix com a decorat, sinó com a part essencial de l'arquitectura.

Els jardins condueixen la mirada, la muntanya protegeix el conjunt i cada racó sembla pensat per crear una petita pausa. És un lloc que té qualque cosa de teatre abans i tot que comenci la música.

En un dia de concert, Raixa no necessita transformar-se: ja és, per ella mateixa, un espai on el paisatge sap posar-se en escena i on la música pot sonar com una conversa amb l'aigua, la pedra i la memòria del jardí.

ES

Bunyola se abre al pie de la **Serra de Tramuntana** como un lugar de paso entre el valle, la montaña y la memoria de las grandes posesiones mallorquinas. Hay en su paisaje una mezcla de naturaleza y arquitectura, de caminos antiguos y agua escondida, de huertos, bancales y casas que parecen haber aprendido a convivir con la pendiente.

Raixà resume esa alianza entre paisaje y mirada. La *possessió*, con sus jardines, sus terrazas y su famosa escalinata, no es solo una finca histórica: es una manera de ordenar la belleza sin arrancarla del territorio. En Raixa, la naturaleza es parte esencial de la arquitectura. Los jardines conducen la mirada, la montaña protege el conjunto y cada rincón parece pensado para crear una pequeña pausa. Es un lugar que tiene algo de teatro antes incluso de que empiece la música.

En un día de concierto, Raixa no necesita transformarse: ya es un espacio donde el paisaje sabe ponerse en escena y donde la música puede sonar como una conversación con el agua, la piedra y la memoria del jardín.

ENG

Bunyola opens at the foot of **Serra de Tramuntana** as a place of passage between valley, mountain and the memory of Mallorca's great country estates. Its landscape brings together nature and architecture, old paths and hidden water, orchards, terraces and houses that seem to have learnt how to live with the slope.

Raixà captures this alliance between landscape and gaze. With its gardens, terraces and monumental staircase, the estate is not simply a historic possession: it is a way of arranging beauty without removing it from the land. At Raixa, nature is not a backdrop, but an essential part of the architecture. The gardens guide the eye, the mountain shelters the whole, and every corner seems designed to create a small pause. It is a place that already feels theatrical before the music even begins.

On a concert day, Raixa doesn't need to be transformed: it's already a place where the landscape knows how to take the stage, and where music can sound like a conversation with water, stone and the memory of the garden.

POLLENÇA

Pollença té moltes maneres de mirar. Mira des de la pedra del poble cap a la muntanya, des de les escales del Calvari cap a l'horitzó, des del claustre cap al silenci i des de Cala Sant Vicenç cap a una mar que obre l'illa pel nord. Pocs municipis reuneixen amb tanta naturalitat gest artístic, memòria històrica i força del paisatge.

Aquí la bellesa no és en un sol punt: es desplaça. És a la pujada lenta al Calvari, amb els xiprers marcant el camí i les vistes com a recompensa; al Claustre de Sant Domingo, on l'arquitectura barroca ha acollit durant dècades la vida musical del poble; i a Cala Sant Vicenç, on la plaça, la mar propera i les muntanyes creen una intimitat lluminosa, oberta a l'estiu i a l'embat.

Pollença ha estat lloc d'artistes, caminants, converses llargues i estius que deixen petjada. Té qualche cosa d'escenari natural, però també de taller: un lloc on la llum convida a mirar millor i cada racó afegeix una capa distinta a l'experiència.

SONSDENIT entra a Pollença per **tres portes: l'ascensió, el Claustre i la costa**. Tres espais diferents per recordar que:

LA MÚSICA TAMBÉ POT SER CAMÍ, REFUGI I HORIZÓ

ES

Pollença tiene muchas maneras de mirar. Mira desde la piedra del pueblo hacia la montaña, desde las escaleras del Calvari hacia el horizonte, desde el claustro hacia el silencio y desde Cala Sant Vicenç hacia un mar que abre la isla por el norte. Pocos municipios reúnen con tanta naturalidad gesto artístico, memoria histórica y fuerza del paisaje.

Aquí la belleza no está en un solo punto: se desplaza. Está en la subida lenta al **Calvari**, con los cipreses marcando el camino y las vistas como recompensa; en el **Claustre de Sant Domingo**, donde la arquitectura barroca ha acogido durante décadas la vida musical del pueblo; y en **Cala Sant Vicenç**, donde la plaza, el mar y las montañas crean una intimidad luminosa, abierta al verano y a la brisa.

Pollença ha sido lugar de artistas, caminantes, conversaciones largas y veranos que dejan huella. Tiene algo de escenario natural, pero también de taller: un sitio donde la luz invita a mirar mejor y cada rincón añade una capa distinta a la experiencia.

SONSDENIT entra en Pollença por **tres puertas: la ascensión, el claustro y la costa**. Tres espacios para recordar que:

LA MÚSICA PUEDE SER CAMINO, REFUGIO Y HORIZONTE

ENG

Pollença has many ways of looking. It looks from the stone of the town towards the mountains, from the steps of El Calvari towards the horizon, from the cloister towards silence, and from Cala Sant Vicenç towards a sea that opens the island to the north. Few places bring together artistic gesture, historical memory and the force of the landscape with such ease. Here, beauty is not found in one place only: it moves. It is in the slow climb up **El Calvari**, with cypresses marking the way and the view as a reward; in the **Claustre de Sant Domingo**, where Baroque architecture has welcomed the town's musical life for decades; and in **Cala Sant Vicenç**, where the square, the sea and the mountains create a bright intimacy, open to summer & the breeze.

Pollença has long been a place of artists, walkers, long conversations and summers that leave a trace. It feels partly like a natural stage, and partly like a workshop: a place where the light invites us to look more closely, and every corner adds a different layer to the experience.

SONSDENIT enters Pollença through **three doors: ascent, cloister and coast**. Three different spaces to remind us that:

MUSIC CAN BE PATH, REFUGE AND HORIZON

Hi ha veus que no només canten: convoquen un paisatge.

La de **Roger Mas** pertany a aquesta estirp de veus fondes, antigues i lliures que semblen dur a dins una geografia sencera: la terra, la memòria, la llengua, el misteri, la ironia, la bellesa i una manera molt particular de mirar el món.

Cantautor, músic i creador d'un univers inconfusible, Roger Mas ha construït una obra que travessa la cançó d'autor, la música popular, la tradició oral i una espiritualitat molt seva, sempre amb una llibertat que el fa difícil d'encasellar.

LES SEVES CANÇONS PODEN SONAR COM UNA PREGÀRIA, COM UNA RONDALLA, COM UNA CONFESSIÓ O COM UNA VISIÓ: PERÒ SEMPRE DEIXEN RASTRE.

A SONSDENIT, Roger Mas arriba a Pollença amb aquest magnetisme que fa que cada concert sembli un espai obert entre el passat i el present.

La seva veu no omple l'aire: el transforma. I cada paraula, cada silenci, cada gir melòdic, sembla venir d'un lloc antic i alhora completament viu.

Serà una nit per escoltar des de molt a prop, però també des de molt endins. Una cita amb una de les veus més singulars de la cançó catalana contemporània.

📍 **Es Calvari, a Pollença:**

una pujada, un horitzó i un espai on la música pot convertir-se també en camí.

Hay voces que no solo cantan: convocan un paisaje.

La de **Roger Mas** pertenece a esa estirpe de voces hondas, antiguas y libres que parecen llevar dentro una geografía entera: la tierra, la memoria, la lengua, el misterio, la ironía, la belleza y una manera muy particular de mirar el mundo.

Cantautor, músico y creador de un universo inconfundible, Roger Mas ha construido una obra que atraviesa la canción de autor, la música popular, la tradición oral y una espiritualidad muy propia, siempre con una libertad que lo hace difícil de encasillar.

SUS CANCIONES PUEDEN SONAR COMO UNA PLEGARIA, COMO UNA FÁBULA, COMO UNA CONFESIÓN O COMO UNA VISIÓN: PERO SIEMPRE DEJAN RASTRO.

En SONSDENIT, Roger Mas llega a Pollença con ese magnetismo que hace que cada concierto parezca un espacio abierto entre pasado y presente. Su voz no llena el aire: lo transforma. Y cada palabra, cada silencio, cada giro melódico, parece venir de un lugar antiguo y a la vez plenamente vivo.

Será una noche para escuchar muy de cerca, pero también muy adentro. Una cita con una de las voces más singulares de la canción catalana contemporánea.

📍 **Es Calvari, en Pollença:**

una subida, un horizonte y un espacio donde la música puede convertirse también en camino.

Some voices do not simply sing: they summon a landscape.

Roger Mas has one of those deep, ancient and free voices that seem to carry an entire geography within them: earth, memory, language, mystery, irony, beauty and a very particular way of looking at the world.

A singer-songwriter, musician and creator of an unmistakable universe of his own, Roger Mas has built a body of work that moves through song, popular music, oral tradition and a spirituality entirely his own, always with a freedom that makes him impossible to place in a single category.

HIS SONGS CAN SOUND LIKE A PRAYER, LIKE A FABLE, A TALE, LIKE A CONFESSION OR EVEN A VISION: BUT THEY ALWAYS LEAVE A TRACE.

At SONSDENIT, Roger Mas arrives in Pollença with the magnetism that makes every concert feel like a space opened between past and present.

His voice does not fill the air: it transforms it.

Every word, every silence, every melodic turn seems to come from somewhere ancient and fully alive.

It will be a night to listen from close up, and also from deep within.

A date with one of the most singular voices in contemporary Catalan song.

📍 **Es Calvari, in Pollença:**

an ascent, a horizon and a space where music can also become a path.

“

La porta oberta, de bat a bat. I ja ho sabia d'altres cops, que quan l'obres ets un. I ja ho sabia d'altres cops, que qui torna ja no ets tu.

— Roger Mas, *El dolor de la bellesa*

05

JULIOL

21:00

Es Calvari
POLLENÇA

ROGER MAS

[Una veu entre la pedra i el cel. Cançons que puguen fins al silenci]

Hi ha artistes que sembla que han inventat un país propi.

En el cas de **Joan Miquel Oliver**, aquest país està fet de guitarres, frases lluminoses, humor sec, estranyesa domèstica, ciència-ficció de cada dia, amor, soledat, objectes quotidians i una manera de mirar el món tan precisa com desobedient.

Fundador i ànima creativa d'Antònia Font, Oliver ha signat algunes de les cançons més estimades i singulars de la música feta a Mallorca.

En solitari, ha continuat expandint aquest univers amb una llibertat absoluta: discos que semblen petits planetes, històries que apareixen de costat, melodies que entren sense avisar i una escriptura capaç de fer conviure el surrealisme i la tendresa més directa.

Amb **Roïssos**, Joan Miquel Oliver torna a demostrar que la seva música no necessita explicar-se del tot per ser reconeguda immediatament.

Hi ha allò que sobra i allò que queda, fragments, restes, espurnes: però també una mirada que converteix qualsevol detall en cançó.

En aquest directe, Oliver arriba en format de trío, amb **Xarli Oliver** a la bateria i **Fran Sobrino** al baix, una formació directa i essencial que acosta les noves cançons al públic amb una força gairebé física.

A SONSDENIT, el seu univers arriba a Andratx amb la naturalitat dels artistes que no segueixen cap camí marcat perquè ja fa temps que en varen obrir un de propi.

📍 **Castell de Son Mas, a Andratx:** un lloc de jardins, pedra i memòria on les cançons poden sonar amb una estranyesa amable, a mig camí entre la proximitat i el conte.

Hay artistas que parecen haber inventado un país propio.

En el caso de **Joan Miquel Oliver**, ese país está hecho de guitarras, frases luminosas, humor seco, extrañeza doméstica, ciencia ficción de cada día, amor, soledad, objetos cotidianos y una manera de mirar el mundo tan precisa como desobediente.

Fundador y alma creativa de Antònia Font, Oliver ha firmado algunas de las canciones más queridas y singulares de la música hecha en Mallorca.

En solitario, ha seguido expandiendo ese universo con una libertad absoluta: discos que parecen pequeños planetas, historias que aparecen de lado, melodías que entran sin avisar y una escritura capaz de hacer convivir el surrealismo y la ternura más directa.

Con **Roïssos**, Joan Miquel Oliver vuelve a demostrar que su música no necesita explicarse del todo para ser reconocida de inmediato.

Hay lo que sobra y lo que queda, fragmentos, restos, chispas: pero también una mirada que convierte cualquier detalle en canción.

En este directo, Oliver llega en formato trío, con **Xarli Oliver** a la batería y **Fran Sobrino** al bajo, una formación directa y esencial que acerca las nuevas canciones al público con una fuerza casi física.

En SONSDENIT, su universo llega a Andratx con la naturalidad de los artistas que no siguen ningún camino marcado porque hace tiempo que abrieron uno propio.

📍 **Castell de Son Mas, a Andratx:** un lugar de jardines, piedra y memoria donde las canciones pueden sonar con una extrañeza amable, a medio camino entre la cercanía y el cuento.

Some artists seem to have invented a country of their own.

In the case of **Joan Miquel Oliver**, that country is made of guitars, luminous phrases, dry humour, domestic strangeness, everyday science fiction, love, solitude, familiar objects and a way of looking at the world that is as precise as it is disobedient.

Founder and creative soul of Antònia Font, Oliver has written some of the most beloved and distinctive songs to come from Mallorca.

As a solo artist, he has continued to expand that universe with absolute freedom:

RECORDS THAT FEEL LIKE SMALL PLANETS, STORIES THAT APPEAR SIDEWAYS, MELODIES THAT ARRIVE WITHOUT WARNING AND A WRITING STYLE ABLE TO BRING SURREALISM AND DIRECT TENDERNESS TOGETHER.

With **Roïssos**, Joan Miquel Oliver once again proves that his music does not need to explain itself fully in order to be recognised at once.

For this live show, Oliver appears in trio format, with **Xarli Oliver** on drums and **Fran Sobrino** on bass: a direct, essential line-up that brings the new songs close to the audience with an almost physical force.

There are leftovers and remains, fragments, sparks - but also a gaze that can turn any detail into song.

At SONSDENIT, his universe arrives in Andratx with the ease of an artist who does not follow a marked path because he opened his own long ago.

📍 **Castell de Son Mas, in Andratx:** a place of gardens, stone and memory where songs can sound with a gentle strangeness, halfway between closeness and fable.

“

*Ai, ai, ai Mallorca, tens sa pixa per amunt,
ja no donam a basto de tanta gent que mola un munt, assuca!*

— Joan Miquel Oliver, *Gent que mola un munt*

09

JULIOL
21:00

Castell de
Son Mas
ANDRATX

JOAN MIQUEL OLIVER

[ROÏSSOS]

ANDRATX

Andratx apareix entre vall, muntanya i mar propera, en aquest extrem de Mallorca on la **Serra de Tramuntana** es torna més abrupta i el paisatge sembla guardar sempre una tensió entre refugi i obertura. Hi ha qualque cosa en la seva manera d'assentar-se entre muntanyes que parla de protecció, camins antics, vida rural i una mirada que mai no perd del tot la proximitat de la mar.

El **Castell de Son Mas** recull aquesta mescla de noblesa, memòria i paisatge. Situat damunt una antiga possessió i transformat amb aparença de castell-palau, avui acull l'Ajuntament sense perdre l'aire de les grans cases que han vist canviar el territori al seu voltant. La seva presència no és només arquitectònica: marca una manera de ser dins la vall i de mirar el poble des de l'altura justa.

Als seus jardins, el temps es torna més amable. La pedra, les torres, el verd i el cel obert creen un marc que no necessita grans gestos per resultar especial. Allà, la música pot aparèixer gairebé com una visita: una cosa que arriba, queda una estona, il·lumina allò que ja hi era i se suma a la memòria del lloc.

SONSDENIT entra a Andratx des d'aquesta delicadesa: escoltant la força tranquil·la de Son Mas, la proximitat de la Serra i aquest aire de frontera lluminosa on Mallorca sembla obrir-se cap a molts camins possibles.

ES

Andratx aparece entre valle, montaña y mar cercano, en ese extremo de Mallorca donde la **Serra de Tramuntana** se vuelve más abrupta y el paisaje parece guardar siempre una tensión entre refugio y apertura. Hay algo en su forma de asentarse entre montes que habla de protección, caminos antiguos, vida rural y una mirada que nunca pierde del todo la proximidad del mar.

El **Castell de Son Mas** recoge esa mezcla de nobleza, memoria y paisaje. Situado sobre una antigua *possessió* y transformado con apariencia de castillo-palacio, hoy acoge el Ayuntamiento sin perder el aire de las grandes casas que han visto cambiar el territorio a su alrededor. Su presencia no es solo arquitectónica: marca una forma de estar en el valle y de mirar el pueblo desde la altura justa.

En sus jardines, el tiempo se vuelve más amable. La piedra, las torres, el verde y el cielo abierto crean un marco que no necesita grandes gestos para resultar especial. Allí, la música puede aparecer casi como una visita: algo que llega, se queda un rato, ilumina lo que ya estaba y se suma a la memoria del lugar.

SONSDENIT entra en Andratx desde esa delicadeza: escuchando la fuerza tranquila de Son Mas, la cercanía de la Serra y ese aire de frontera luminosa donde Mallorca parece abrirse hacia muchos caminos posibles.

ENG

Andratx appears between valley, mountain and nearby sea, at that edge of Mallorca where the **Serra de Tramuntana** becomes more rugged and the landscape seems always to hold a tension between refuge and openness. There is something in the way it sits among the hills that speaks of protection, old paths, rural life and a gaze that never quite loses sight of the sea.

The **Castell de Son Mas** gathers together nobility, memory and landscape. Set on an old *possessió* and later transformed with the appearance of a castle-palace, it now houses the Town Hall while retaining the air of the great houses that have watched the territory around them change. Its presence is not only architectural: it defines a way of inhabiting the valley and looking over the town from just the right height.

In its gardens, time becomes gentler. Stone, towers, greenery and open sky create a setting that needs no grand gesture to feel special. Here, music can appear almost like a visit: something that arrives, stays for a while, lights up what was already there and joins the memory of the place.

SONSDENIT enters Andratx with that same delicacy: listening to the quiet strength of Son Mas, the nearness of the Serra and that luminous borderland where Mallorca seems to open towards many possible paths.

LLUCMAJOR

Llucmajor es desplega entre contrastos. Té l'amplitud del sud, la memòria agrícola, els camins que es perden entre camps i la presència gairebé mineral del Puig de Randa, on la pedra, l'altura i el silenci semblen ordenar el paisatge d'una altra manera.

Al **Santuari de Gràcia**, SONSDENIT entra en un dels llocs més singulars de Mallorca. El santuari no és simplement damunt la muntanya: sembla encaixat dins ella, protegit per la roca de la Penya Falconera, com si el paisatge l'hagués recollit entre els braços. Allà, l'arquitectura no competeix amb la natura; s'hi adapta, s'hi refugia, escolta. Les vistes s'obren cap al **Pla** i l'illa es torna, per un instant, més ampla i més propera.

Però Llucmajor també té un altre centre de silenci i memòria: el **Claustre de Sant Bonaventura**. En ple cor del poble, l'antic convent franciscà conserva la serenitat dels espais pensats per a la pausa, l'estudi i la vida comunitària. Les seves galeries, la seva pedra i les seves proporcions permeten que la música hi trobi una intimitat distinta, més recollida, més humana.

Entre la muntanya i el claustre, Llucmajor ofereix a SONSDENIT dues formes d'escolta: una oberta a l'horitzó i una altra guardada entre murs. **Dues maneres de recordar que la música no sona igual a qualsevol lloc, perquè cada espai li entrega una respiració pròpia.**

ES

Llucmajor se desplega entre contrastes.

Tiene la amplitud del sur, la memoria agrícola, los caminos que se pierden entre campos y la presencia casi mineral del Puig de Randa, donde la piedra, la altura y el silencio parecen ordenar el paisaje de otra manera.

En el **Santuari de Gràcia**, SONSDENIT entra en uno de los lugares más singulares de Mallorca. El santuario no está simplemente sobre la montaña: parece encajado en ella, protegido por la roca de la Penya Falconera, como si el paisaje lo hubiera recogido entre sus brazos. Allí, la arquitectura no compite con la naturaleza; se adapta, se refugia, escucha. Las vistas se abren hacia el **Pla** y la isla se vuelve, por un momento, más amplia y más cercana.

Pero Llucmajor también tiene otro centro de silencio y memoria: el Claustre de Sant Bonaventura. En pleno corazón del pueblo, el antiguo convento franciscano conserva la serenidad de los espacios pensados para la pausa, el estudio y la vida comunitaria. Sus galerías, su piedra y sus proporciones permiten que la música encuentre una intimidad distinta, más recogida, más humana.

Entre la montaña y el claustro, Llucmajor ofrece a SONSDENIT dos formas de escucha: una abierta al horizonte y otra guardada entre muros. **Dos maneras de recordar que la música no suena igual en cualquier lugar, porque cada espacio le entrega una respiración propia.**

ENG

Llucmajor unfolds through contrasts. It holds the breadth of the south, the memory of farming life, roads that disappear between fields and the almost mineral presence of Puig de Randa, where stone, height and silence seem to organise the landscape in another way.

At the **Santuari de Gràcia**, SONSDENIT enters one of Mallorca's most singular places. The sanctuary is not simply on the mountain: it seems set into it, sheltered by the rock of Penya Falconera, as if the landscape itself had gathered it in. Here, architecture does not compete with nature; it adapts, takes refuge, listens. The views open out towards the **Pla** and, for a moment, the island feels both wider and closer.

But Llucmajor also has another centre of silence and memory: the Claustre de Sant Bonaventura. In the heart of the town, the former Franciscan convent keeps the serenity of spaces conceived for pause, study and communal life. Its galleries, stone and proportions allow music to find a different intimacy: more sheltered, more human in scale.

Between mountain and cloister, Llucmajor offers SONSDENIT two ways of listening: one open to the horizon, the other held within walls.

Two reminders that music never sounds the same everywhere, because every space gives it its own breath.

RELAT D'UN VIATGE

A JOURNEY, TOLD — RELATO DE UN VIAJE

Un viatge que comença a l'hivern, al batec interior de Mallorca.

Després venen la primavera, la Serra, la mar i les darreres petjades d'agost.

Un viaje que empieza en invierno, en el latido interior de Mallorca.

Después llegan la primavera, la Serra, el mar y las últimas huellas de agosto.

A journey that begins in winter, in the heart of Mallorca.

Then come spring, the Serra, the sea and the final footprints of August.

CAT _____

TOTS ELS VIATGES COMENCEN ABANS DE SORTIR.

Comencen en una idea, en un mapa obert, en una taula plena de papers, en una intuïció que encara no sap del tot cap a on va.

SONSDENIT 2026 va fer la seva primera passa encara a l'hivern, el 17 de març, al Teatre Principal d'Inca, amb John Grant (des de Reykjavík). Aquella nit va ser un llindar: la primera reunió de la família d'enguany — públic, artistes, equip, col·laboradors, amigues i amics— al voltant d'un piano i d'una veu capaç d'obrir camins.

Després, la primavera torna a posar-nos en marxa. Des de Londres arriba Laetitia Sadier; de Madrid, Paula Ráez i Rocío Mena; de Màlaga, Rosana Corbacho. I amb elles, els Vermuts Activistes obren una altra manera de viatjar: conversant, pensant, compartint.

I el camí s'eixample. Arriben veus des de Barcelona, Formentera, Glasgow (Escòcia) i altres horitzons... i SONSDENIT deixa **petjades** per santuaris, claustres, places, teatres, castells i paisatges de Mallorca i Menorca.

CADA DATA ÉS UNA PARADA. CADA PARADA, UNA TROBADA.

I cada trobada, una manera de recordar que la música també ens duu: d'un lloc a un altre, d'una persona a una altra, d'una nit cap a alguna cosa que encara no sabem, però que ja comença a sonar.

ES _____

TODOS LOS VIAJES EMPIEZAN ANTES DE PARTIR.

Empiezan en una idea, en un mapa abierto, en una mesa llena de papeles, en una intuición que todavía no sabe del todo hacia dónde va.

SONSDENIT 2026 dio su primer paso aún en invierno, el 17 de marzo, en el Teatre Principal d'Inca, con John Grant (desde Reykjavík). Aquella noche fue un umbral: la primera reunión de la familia de este año —público, artistas, equipo, colaboradores, amigas y amigos— alrededor de un piano y de una voz capaz de abrir caminos.

Después, la primavera vuelve a ponernos en marcha. Desde Londres llega Laetitia Sadier; desde Madrid, Paula Ráez y Rocío Mena; desde Málaga, Rosana Corbacho. Y con ellas, los Vermuts Activistes abren otra forma de viajar: conversando, pensando, compartiendo.

Y el camino se ensancha. Llegan voces desde Barcelona, Formentera, Glasgow (Escocia) y otros horizontes... y SONSDENIT deja **huellas** por santuarios, claustros, plazas, teatros, castillos y paisajes de Mallorca y Menorca.

CADA FECHA ES UNA PARADA. CADA PARADA, UN ENCUENTRO.

Y cada encuentro, una forma de recordar que la música también nos lleva: de un lugar a otro, de una persona a otra, de una noche hacia algo que todavía no sabemos, pero que ya empieza a sonar.

ENG _____

EVERY JOURNEY BEGINS BEFORE DEPARTURE.

It begins with an idea, an open map, a table covered in papers, an intuition that does not yet know exactly where it is going.

SONSDENIT 2026 took its first step while winter was still with us, on 17 March, at the Teatre Principal d'Inca, with John Grant (from Reykjavík). That night was a threshold: the first gathering of this year's family — audience, artists, team, collaborators, friends— around a piano and a voice capable of opening paths.

Then spring sets us in motion again. Laetitia Sadier comes from London; Paula Ráez and Rocío Mena from Madrid; Rosana Corbacho from Málaga. And with them, the Vermuts Activistes open another way of travelling: through conversation, thought and sharing.

And the road widens. Voices arrive from Barcelona, Formentera, Glasgow (Scotland) and other horizons... And SONSDENIT leaves its footprints across sanctuaries, cloisters, theatres, castles and landscapes in Mallorca and Menorca.

EACH DATE IS A STOP. EACH STOP, AN ENCOUNTER.

And each encounter, a reminder that music also carries us: from one place to another, from one person to another, from one night towards something we do not yet know, but that is already beginning to sound.

EL MAPA NO ÉS NOMÉS EL CAMÍ: ÉS LA GENT QUE HI TROBAM

#PETJADES

MAIG

SONSDENIT 2026

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24 Santuari Gràcia
25 Palma	26	27	28	29	30	31

JUNY

SONSDENIT 2026

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
1	2	3	4	5	6 Lluc	7 Ciutadella
8	9	10	11	12	13 Muro	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27 Raixa	28
29	30					

JULIOL

SONSDENIT 2026

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
		1	2	3	4	5 Pollença
6	7	8	9 Andratx	10	11 Llucmajor	12 Llubi
13	14	15	16 Pollença	17 Manacor	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30 Maó	31		

AGOST

SONSDENIT 2026

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
					1	2
3	4	5	6	7	8	9 Porreres
10	11	12	13	14 Palma	15	16
17	18	19	20	21	22 Llucmajor	23
24	25	26	27	28 Cala Sant Vicenç	29 Sa Pobla	30 Son Carrió
31						

→ Inca → Santuari de Gràcia → Palma →
 → Santuari de Lluc → → Ciutadella → → Muro → Raixa →
 → Pollença → Andratx → Llucmajor → Llubi → Pollença →
 → Manacor → → Maó → → Porreres → Palma →
 → Llucmajor → Cala Sant Vicenç → Sa Pobla → Son Carrió

L'arrel no ha de ser necessàriament quietud. També pot ser moviment, risc, batec, futur.

De vegades, mirar enrere no vol dir quedar-se dins el passat, sinó tornar a sentir allò que fa temps que sona i descobrir que encara pot dir coses inesperades.

D'aquesta intuïció neix **SEDAÇ**, el nou projecte dels germans Martorell: una proposta que parteix de la música tradicional mallorquina per fer-la passar per un filtre viu, contemporani i obert.

La paraula *sedaç* ja ho diu tot: triar, deixar passar, transformar, separar allò essencial d'allò accessori i permetre que la matèria torni a aparèixer amb una altra llum.

En SEDAÇ hi ha arrel, però també electricitat; memòria, però també cos; respecte per la tradició, però cap por de sacsejar-la.

LES CANÇONS, ELS RITMES I LES TEXTURES POPULARS ENTREN EN CONTACTE AMB UNA MIRADA D'AVUI, AMB UNA ENERGIA QUE NO MUSEÏTZA EL PASSAT, SINÓ QUE EL POSA A CAMINAR.

A SONSDENIT, el projecte arriba al Claustre de Sant Bonaventura com una celebració de l'illa que batega: la que recorda, la que balla, la que es transforma i la que encara té molt a dir.

📍 **Claustre de Sant Bonaventura, a Lluçmajor:**

un espai de pedra i calma on aquest batec d'arrel nova podrà sonar amb tota la seva força.

La raíz no tiene por qué ser quietud. También puede ser movimiento, riesgo, latido, futuro.

A veces, mirar atrás no significa quedarse en el pasado, sino volver a escuchar aquello que hace tiempo que suena y descubrir que todavía puede decir cosas inesperadas.

De esa intuición nace **SEDAÇ**, el nuevo proyecto de los hermanos Martorell: una propuesta que parte de la música tradicional mallorquina para hacerla pasar por un filtro vivo, contemporáneo y abierto.

La palabra *sedaç* ya lo dice todo: cribar, dejar pasar, transformar, separar lo esencial de lo accesorio y permitir que la materia vuelva a aparecer con otra luz.

En SEDAÇ hay raíz, pero también electricidad; memoria, pero también cuerpo; respeto por la tradición, pero ningún miedo a sacudirla.

LAS CANCIONES, RITMOS Y TEXTURAS POPULARES ENTRAN EN CONTACTO CON UNA MIRADA DE HOY, CON UNA ENERGÍA QUE NO MUSEIFICA EL PASADO, SINO QUE LO PONE A CAMINAR.

En SONSDENIT, el proyecto llega al Claustre de Sant Bonaventura como una celebración de la isla que late: la que recuerda, la que baila, la que se transforma y la que todavía tiene mucho que decir.

📍 **Claustre de Sant Bonaventura, en Lluçmajor:**

un espacio de piedra y calma donde este latido de raíz nueva podrá sonar con toda su fuerza.

Roots do not have to mean stillness. They can also mean movement, risk, pulse, future.

Sometimes, looking back is not about remaining in the past, but about listening again to something that has long been sounding beneath the surface and discovering that it can still say unexpected things.

SEDAÇ, the new project by the Martorell brothers, is born from that intuition: a proposal that begins with traditional Mallorcan music and passes it through a living, contemporary and open filter.

The word *sedaç* - a sieve - says a great deal: to sift, to let through, to transform, to separate the essential from the accessory and allow the material to appear again in another light.

In SEDAÇ there are roots, but also electricity; memory, but also body; respect for tradition, but no fear of shaking it.

POPULAR SONGS, RHYTHMS AND TEXTURES MEET A PRESENT-DAY GAZE, WITH AN ENERGY THAT DOES NOT TURN THE PAST INTO A MUSEUM PIECE, BUT SETS IT WALKING.

At SONSDENIT, the project arrives at Claustre de Sant Bonaventura as a celebration of the island that pulses: the island that remembers, dances, transforms and still has much to say

📍 **Claustre de Sant Bonaventura, in Lluçmajor:**

a space of stone and calm where this new-rooted heartbeat can sound with all its force.

“

La llibertat també ha de ser una cançó de poble

— Sedaç, Nova Vida / Blai Bonet, *Foc d'ocell*

11

JULIOL

20:00

Claustre de Sant
Bonaventura
LLUCMAJOR

SEDAÇ

[El batec de l'Illa. Cançons d'arrel amb ànima nova]

Hi ha músiques que no necessiten alçar gaire la veu per dur amb elles una illa sencera.

Hi viatgen la llum, la sal, la memòria, una manera de dir i de callar, una forma d'estar en el món que no s'explica del tot, però que es reconeix tot d'una.

Imaràntia, projecte nascut a Formentera de la mà de la cantant, guitarrista i compositora **Maria José Cardona** i el guitarrista i productor **Miquel Brunet**, ha construït un univers íntim, mediterrani i profundament arrelat.

Les seves cançons parlen des de la proximitat: de la vida que passa, de l'amor, de la fragilitat, del paisatge, de la memòria i d'aquelles emocions que només la cançó sap dir sense fer-ne massa renou.

La seva música té una bellesa clara, però mai superficial.

Hi ha delicadesa i ofici, calma i fondària, una manera de fer que sembla senzilla perquè sap exactament on vol arribar.

Imaràntia canta des d'una illa, però no per tancar-s'hi: per obrir-la cap als altres.

A SONSDENIT, la seva presència a Llubí serà una invitació a escoltar la música com qui escolta una veu amiga: de prop, sense pressa, amb el cor atent.

📍 **Sa Farinera, a Llubí:**

un espai de pedra, recolliment i bellesa serena, perfecte per acollir una música que demana proximitat, silenci i atenció.

Hay músicas que no necesitan alzar demasiado la voz para llevar consigo una isla entera.

En ellas viajan la luz, la sal, la memoria, una forma de decir y de callar, una manera de estar en el mundo que no se explica del todo, pero se reconoce enseguida.

Imaràntia, proyecto nacido en Formentera de la mano de la cantante, guitarrista y compositora **Maria José Cardona** y el guitarrista y productor **Miquel Brunet**, ha construido un universo íntimo, mediterráneo y profundamente arraigado.

Sus canciones hablan desde la cercanía: de la vida que pasa, del amor, de la fragilidad, del paisaje, de la memoria y de esas emociones que solo la canción sabe decir sin hacer demasiado ruido.

Su música tiene una belleza clara, pero nunca superficial.

Hay delicadeza y oficio, calma y hondura, una forma de hacer que parece sencilla porque sabe exactamente dónde quiere llegar.

Imaràntia canta desde una isla, pero no para encerrarse en ella: para abrirla hacia los demás.

En SONSDENIT, su presencia en Llubí será una invitación a escuchar la música como quien escucha una voz amiga: de cerca, sin prisa, con el corazón atento.

📍 **Sa Farinera, en Llubí:**

un espacio de piedra, recogimiento y belleza serena, perfecto para acoger una música que pide cercanía, silencio y atención.

Some music does not need to raise its voice in order to bring an entire island with it.

It carries light, salt, memory, a way of speaking and of keeping silent, a way of being in the world that cannot be fully explained, but can be recognised at once.

Imaràntia, a project born in Formentera through singer, guitarist and songwriter **Maria José Cardona** and guitarist and producer **Miquel Brunet**, has built an intimate, Mediterranean and deeply rooted universe.

Their songs speak from closeness: of life passing, love, fragility, landscape, memory and those emotions that only song can express without making too much noise.

Their music has a clear beauty, but never a superficial one.

There is delicacy and craft, calm and depth, a way of doing things that seems simple because it knows exactly where it wants to arrive.

Imaràntia sings from an island, but not in order to remain enclosed within it: to open it towards others.

At SONSDENIT, their presence in Llubí will be an invitation to listen to music as one listens to a familiar voice: closely, slowly, with the heart attentive.

📍 **Sa Farinera, in Llubí:**

a space of stone, stillness and quiet beauty, perfectly suited to music that asks for closeness, silence and attention.

El vent, que no vol dormir, els omple el cor de cançons

— Imaràntia, *Cançó de vesprada*

12

JULIOL

20:00

Sa Farinera

LLUBÍ

IMARÀNTIA

Maria José Cardona, veu i guitarra

Miquel Brunet, piano

Eduard Riera, violí

[De Formentera al Pla, cançons de sal, arrel i llum]

Información sin autotune

**Ultima
Hora**

ultimahora.es

Ultima Hora consolida su liderazgo con **121.000 lectores** diarios en Mallorca, lo que representa más del **71%** de la cuota de mercado de lectura de prensa cifrada en **170.000 lectores**. Datos EGM 1º ola 2026.

Con **4.809.079** de visitantes únicos y con **16.686.110** páginas vistas al mes según OJD, es el medio informativo *online* de Balears más leído.

LLUBÍ

Llubí conserva una bellesa petita, resistent i molt seva. Al cor del Pla, el poble manté una relació íntima amb la terra, amb els ritmes agrícoles, amb la memòria de la tàpera i amb aquesta calma interior que no vol dir immobilitat, sinó continuïtat. Els seus carrers, les seves cases i la seva escala humana recorden que el patrimoni no sempre es presenta com a monument: de vegades és en la manera d'habitar, de reunir-se, de cuidar allò que ha servit durant generacions i trobar-li nous usos.

Sa Farinera representa precisament aquesta possibilitat. **Antiga farinera i avui espai cultural**, conserva la petjada de la feina, de les màquines, del gra, d'un temps en què el so de l'edifici era un altre. Allà on abans la matèria es transformava en aliment, ara la comunitat transforma l'espai en trobada, escolta i celebració.

SONSDENIT ARRIBA A LLUBÍ PER POSAR MÚSICA A AQUESTA IDEA DE CONTINUÏTAT.

NO COM A NOSTÀLGIA, SINÓ COM A GEST VIU: FER QUE UN EDIFICI NASCUT DE LA FEINA TORNI A BATEGAR, AQUESTA VEGADA DES DE L'EMOCIÓ COMPARTIDA D'UNA NIT DE CONCERT.

ES

Llubí conserva una belleza pequeña, resistente y muy suya. En el corazón del Pla, el pueblo mantiene una relación íntima con la tierra, con los ritmos agrícolas, con la memoria de la alcaparra y con esa calma interior que no significa inmovilidad, sino continuidad. Sus calles, sus casas y su escala humana recuerdan que el patrimonio no siempre se presenta como monumento: a veces está en la manera de habitar, de reunirse, de cuidar lo que ha servido durante generaciones y encontrarle nuevos usos.

Sa Farinera representa precisamente esa posibilidad.

Antigua harinera y hoy espacio cultural, conserva la huella del trabajo, de las máquinas, del grano, de un tiempo en que el sonido del edificio era otro. Allí donde antes la materia se transformaba en alimento, ahora la comunidad transforma el espacio en encuentro, escucha y celebración.

SONSDENIT LLEGA A LLUBÍ PARA PONER MÚSICA A ESA IDEA DE CONTINUIDAD. NO COMO NOSTALGIA, SINO COMO GESTO VIVO: HACER QUE UN EDIFICIO NACIDO DEL TRABAJO VUELVA A LATIR, ESTA VEZ DESDE LA EMOCIÓN COMPARTIDA DE UNA NOCHE DE CONCIERTO.

ENG

Llubí preserves a small, resilient beauty that is entirely its own. In the heart of the Pla, the village maintains an intimate relationship with the land, with agricultural rhythms, with the memory of capers and with an inner calm that does not mean stillness, but continuity. Its streets, houses and human scale remind us that heritage does not always appear as a monument: sometimes it lies in the way a place is inhabited, in how people gather, in how what has served generations can be cared for and given new uses.

Sa Farinera embodies precisely that possibility.

Once a flour mill and now a cultural space, it keeps the trace of labour, machinery, grain, of a time when the building had a different sound. Where matter was once transformed into food, the community now transforms the space into encounter, listening and celebration.

SONSDENIT ARRIVES IN LLUBÍ TO GIVE MUSIC TO THAT IDEA OF CONTINUITY. NOT AS NOSTALGIA, BUT AS A LIVING GESTURE: MAKING A BUILDING BORN FROM LABOUR BEAT AGAIN, THIS TIME THROUGH THE SHARED EMOTION OF A CONCERT NIGHT.

Hi ha artistes que coneixen tan bé la tradició que es poden permetre obrir-li finestres.

Juan Gómez Chicuelo n'és un: un guitarrista de toc profund, precís, lluminós, capaç d'habitar el flamenc des del respecte més fondo i, alhora, d'empènyer-lo cap a llocs nous sense que perdi mai el seu centre.

Amb una trajectòria llarguíssima al costat de grans figures del flamenc i amb projectes propis que han ampliat el seu llenguatge, Chicuelo ha construït una manera de tocar reconeixible: neta, poderosa, plena de matisos, sempre atenta al cant interior de cada peça.

A **Caminos**, la guitarra es converteix en viatge: un recorregut per paisatges sonors on el flamenc dialoga amb altres colors, altres pulsacions, altres maneres de respirar.

La seva música no cerca l'efecte fàcil. Avança amb elegància, amb ofici i amb una llibertat guanyada des de la profunditat.

Cada nota sembla saber d'on ve, però també cap a on pot anar.

En aquest concert, Chicuelo arriba amb una formació tan insòlita com poderosa: guitarra flamenca, contrabaix, bateria i el ball d'Elisabeth González, que aporta cos, presència i una intensitat escènica especialment magnètica.

A SONSDENIT, Chicuelo arriba a Pollença amb un concert de pell, precisió i llum. Un d'aquests moments en què la guitarra pot obrir un camí i convidar-nos a seguir-lo.

📍 **Claustre de Sant Domingo**, a **Pollença**: un espai històric de serenitat i ressonància, ideal per deixar que la guitarra trobi el seu propi aire.

Hay artistas que conocen tan bien la tradición que pueden permitirse abrirlas ventanas.

Juan Gómez Chicuelo es uno de ellos: un guitarrista de toque profundo, preciso y luminoso, capaz de habitar el flamenco desde el respeto más hondo y, al mismo tiempo, empujarlo hacia lugares nuevos sin que pierda nunca su centro.

Con una larguísima trayectoria junto a grandes figuras del flamenco y con proyectos propios que han ampliado su lenguaje, Chicuelo ha construido una forma de tocar reconocible: limpia, poderosa, llena de matices, siempre atenta al canto interior de cada pieza.

En **Caminos**, la guitarra se convierte en viaje: un recorrido por paisajes sonoros donde el flamenco dialoga con otros colores, otras pulsaciones, otras formas de respirar.

Su música no busca el efecto fácil. Avanza con elegancia, con oficio y con una libertad ganada desde la profundidad. Cada nota parece saber de dónde viene, pero también hacia dónde puede ir.

En este concierto, Chicuelo llega con una formación tan insólita como poderosa: guitarra flamenca, contrabajo, batería y el baile de Elisabeth González, que aporta cuerpo, presencia y una intensidad escénica especialmente magnética.

En SONSDENIT, Chicuelo llega a Pollença con un concierto de piel, precisión y luz. Uno de esos momentos en los que la guitarra puede abrir un camino e invitarnos a seguirlo.

📍 **Claustre de Sant Domingo**, en **Pollença**: un espacio histórico de serenidad y resonancia, ideal para dejar que la guitarra encuentre su propio aire.

Some artists know tradition so deeply that they can afford to open windows within it.

Juan Gómez Chicuelo is one of them: a guitarist of profound, precise and luminous touch, able to inhabit flamenco with the deepest respect while gently pushing it towards new places, without ever losing its centre.

With a long career alongside major flamenco figures and with projects of his own that have expanded his language, Chicuelo has created a recognisable way of playing: clean, powerful, full of nuance, always attentive to the inner song of each piece.

In **Caminos**, the guitar becomes a journey: a route through soundscapes where flamenco converses with other colours, other pulses, other ways of breathing.

His music does not look for easy effect. It moves forward with elegance, craft and a freedom earned through depth.

Every note seems to know where it comes from, but also where it might go.

For this concert, Chicuelo appears with a line-up as unusual as it is powerful: flamenco guitar, double bass, drums and the dance of Elisabeth González, bringing body, presence and a particularly magnetic stage intensity.

At SONSDENIT, Chicuelo arrives in Pollença with a concert of skin, precision and light. One of those moments when a guitar can open a path and invite us to follow it.

📍 **Claustre de Sant Domingo**, in **Pollença**: a historic space of serenity and resonance, ideal for allowing the guitar to find its own air.

“

*Retorno a tu i els passos em ressonen
com si inventés camins per dins un claustre*

— Miquel Martí i Pol, *Si fossis terra*

16
JULIOL
21:00

Claustre de
Sant Domingo
POLLENÇA

CHICUELO

[CAMINOS]

Juan Gómez «Chicuelo», guitarra
Manel Fortià, contrabaix
David Gómez, bateria
Elisabeth González, ball flamenc

[Corda, compàs i cos entre pedra i llum]

Hi ha nits que funcionen gairebé com un petit festival dins el festival. No perquè acumulin noms, sinó perquè dibuixen un recorregut: una manera d'escoltar el present des de diferents angles, des d'allò que comença fins a allò que ja ha inventat un univers propi.

A Manacor, SONSDENIT reunirà Joan Miquel Oliver, Zulu Zulu, U.R.Bad i Ilion en una nit de present, arrel elèctrica i futur a la vista.

Ilion i **U.R.Bad** oferiran actuacions breus, concentrades, com petites fogonades: píndoles intenses per obrir la nit, deixar un senyal i quedar-nos amb ganes de més.

Després, un dels grans noms de la nit, **Joan Miquel Oliver** desplegarà aquest univers seu on allò quotidià es torna estrany, brillant i absolutament reconeixible.

I el tram final arribarà amb **Zulu Zulu**, que eixamplarà el pols col·lectiu de la nit amb una energia física, ballable i contagiosa.

Serà una cita eclèctica, sí, però amb sentit:

UNA PETITA CARTOGRAFIA DE MÚSIQUES FETES DES DE MALLORCA, ENTRE PROJECTES QUE NEIXEN, LENGUATGES QUE ESCLATEN I ARTISTES QUE CONTINUEN DEMOSTRANT QUE LA LLIBERTAT CREATIVA ÉS UNA MANERA DE MIRAR EL FUTUR.

📍 **Torre dels Enagistes - Museu d'Història de Manacor:**

patrimoni, pedra i nit oberta per a una vetlada pensada com a celebració i descoberta.

Hay noches que funcionan casi como un pequeño festival dentro del festival. No porque acumulen nombres, sino porque dibujan un recorrido: una manera de escuchar el presente desde distintos ángulos, desde lo que empieza hasta lo que ya ha inventado un universo propio.

En Manacor, SONSDENIT reunirá a Joan Miquel Oliver, Zulu Zulu, U.R.Bad e Ilion en una noche de presente, raíz eléctrica y futuro a la vista.

Ilion y **U.R.Bad** ofrecerán actuaciones breves, concentradas, como pequeños fogonazos: píldoras intensas para abrir la noche, dejar una señal y quedarnos con ganas de más.

Después, uno de los grandes nombres de la noche, **Joan Miquel Oliver** desplegará ese universo suyo donde lo cotidiano se vuelve extraño, brillante y absolutamente reconocible.

Y el tramo final llegará con **Zulu Zulu**, que ensanchará el pulso colectivo de la noche con una energía física, ballable y contagiosa.

Será una cita ecléctica, sí, pero con sentido:

UNA PEQUEÑA CARTOGRAFÍA DE MÚSICAS HECHAS DESDE MALLORCA, ENTRE PROYECTOS QUE NACEN, LENGUAJES QUE ESTALLAN Y ARTISTAS QUE SIGUEN DEMOSTRANDO QUE LA LIBERTAD CREATIVA ES UNA FORMA DE MIRAR EL FUTURO.

📍 **Torre dels Enagistes - Museu d'Història de Manacor:**

patrimoni, piedra y noche abierta para una velada pensada como celebración y descubrimiento.

Some nights work almost like a small festival within the festival. Not because they simply gather names together, but because they trace a journey: a way of listening to the present from different angles, from what is just beginning to what has already invented a universe of its own.

In Manacor, SONSDENIT brings together Joan Miquel Oliver, Zulu Zulu, U.R.Bad and Ilion for a night of the now, electric roots and the future in sight.

Ilion and **U.R.Bad** will offer shorter, concentrated sets, like small flashes: intense bursts to open the night, leave a mark and make us want more.

Then, one of the night's major names, **Joan Miquel Oliver** will unfold that universe of his where the everyday becomes strange, bright and unmistakably his own.

And the final stretch will come with **Zulu Zulu**, widening the collective pulse of the night with a physical, danceable and contagious energy.

It will be an eclectic event, yes, but one with a clear sense of purpose:

A SMALL CARTOGRAPHY OF MUSIC MADE FROM MALLORCA, BETWEEN NEW PROJECTS, LANGUAGES THAT BURST OPEN AND ARTISTS WHO CONTINUE TO PROVE THAT CREATIVE FREEDOM IS A WAY OF LOOKING TOWARDS THE FUTURE.

📍 **Torre dels Enagistes - History Museum of Manacor:**

heritage, stone and open night for an evening designed as both celebration and discovery.

“

*My my, hey hey
Rock and roll is here to stay*

— Neil Young, *Hey Hey, My My (Into the Black)*

17
JULIOL
21:30

Torre dels
Enagistes
— Museu
d'Història de
MANACOR

JOAN MIQUEL OLIVER

+ Artistes convidats #sonsdefutur

ILION U.R.BAD.

+ Final de festa amb

ZULU ZULU

Bar & Foodtruck

[Una nit de present, arrel elèctrica i futur a la vista]

LA PART INVISIBLE QUE FA QUE TOT FUNCIONI

So, llum i producció tècnica
per a concerts, festivals i esdeveniments

Amb ofici, criteri i un equip que escolta, anticipa i resol

SONIDO E ILUMINACIÓN CON OFICIO
SEAMLESS TECHNICAL PRODUCTION

+34 675 694 498
soundwave.es

MANACOR

CAT

Manacor té una energia creadora difícil de tancar en una sola imatge. És ciutat d'oficis, de tallers, de teatre, d'indústria, i d'una identitat que no queda quieta.

Segona ciutat de Mallorca, conserva una relació molt intensa amb la cultura entesa no com a ornament, sinó com una manera de fer, de pensar i de ser al món.

El seu patrimoni no pertany a una sola època. A Manacor conviuen capes molt antigues amb una vitalitat contemporània que es reconeix en els seus artistes, en els seus espais escènics, en la seva tradició artesana i en aquesta manera directa, a vegades rotunda, d'afirmar-se com a ciutat.

Als afores, la **Torre dels Enagistes** obre una altra dimensió d'aquesta memòria. Edifici senyorial i defensiu, avui **Museu d'Història de Manacor**, guarda entre els seus murs una llarga conversa entre arqueologia, territori i vida quotidiana.

A LA TORRE DELS ENAGISTES LA MÚSICA ES TROBA AMB UNA PEDRA QUE NO CERCA ESPECTACLE, SINÓ PERMANÈNCIA; I EN AQUESTA PERMANÈNCIA APAREIX UNA BELLESA CONTINGUDA, ANTIGA I BEN VIVA.

ES

Manacor tiene una energía creadora difícil de encerrar en una sola imagen. Es ciudad de oficios, de talleres, de teatro, de industria y de una identidad que no se queda quieta.

Segunda ciudad de Mallorca, conserva una relación muy intensa con la cultura entendida no como adorno, sino como una forma de hacer, de pensar y de estar en el mundo.

Su patrimonio no pertenece a una sola época. En Manacor conviven capas muy antiguas con una vitalidad contemporánea que se reconoce en sus artistas, en sus espacios escénicos, en su tradición artesanal y en esa manera directa, a veces rotunda, de afirmarse como ciudad.

A las afueras, la **Torre dels Enagistes** abre otra dimensión de esa memoria. Edificio señorial y defensivo, hoy **Museu d'Història de Manacor**, guarda entre sus muros una larga conversación entre arqueología, territorio y vida cotidiana.

EN LA TORRE DELS ENAGISTES LA MÚSICA SE ENCUENTRA CON UNA PIEDRA QUE NO BUSCA ESPECTÁCULO, SINO PERMANENCIA; Y EN ESA PERMANENCIA APARECE UNA BELLEZA CONTENIDA, ANTIGUA Y MUY VIVA.

ENG

Manacor has a creative energy that is hard to hold in a single image.

It is a city of crafts, workshops, theatre, industry, living language and an identity that does not stand still. As Mallorca's second city, it keeps a strong relationship with culture understood not as ornament, but as a way of making, thinking and being in the world.

Its heritage does not belong to one period alone. In Manacor, very old layers coexist with a contemporary vitality that can be recognised in its artists, its performance spaces, its craft traditions and its direct, sometimes emphatic, way of affirming itself as a city.

On the outskirts, the **Torre dels Enagistes** opens another dimension of that memory. A stately and defensive building, now home to the **Manacor History Museum**, it holds within a long conversation between archaeology, territory and everyday life.

AT TORRE DELS ENAGISTES MUSIC MEETS STONE THAT DOES NOT SEEK SPECTACLE, BUT PERMANENCE; AND IN THAT PERMANENCE, A CONTAINED, ANCIENT AND VERY LIVING BEAUTY APPEARS

Hi ha veus que no només formen part d'una trajectòria musical, sinó de la memòria emocional d'un país. Veus que han travessat dècades, escenaris, llengües, poemes i paisatges sense perdre la capacitat de commoure, d'obrir camins i de continuar dient el present.

Maria del Mar Bonet és una d'aquestes veus. Figura imprescindible de la cançó mediterrània i una de les grans artistes de la nostra cultura, la seva obra ha unit durant seixanta anys música popular, poesia, compromís, recerca i una manera profundament lliure d'entendre la tradició. Des de Mallorca cap al món, la seva veu ha fet del Mediterrani un territori sonor viu, ple de memòria, bellesa i diàleg.

A SONSDENIT arriba amb **L'Aigua no cansa**, el nou treball discogràfic que edita el 2026 per celebrar 60 anys de cançons, escenaris i trajectòria artística.

No és un recopilatori ni una revisió de peces ja publicades, sinó un disc nou, enregistrat a estudi i format per cançons inèdites.

Un nou capítol dins una trajectòria excepcional, que continua creixent sense deixar de mirar cap a les arrels, la Mediterrània, la poesia i la memòria.

El concert combinarà cançons de L'Aigua no cansa amb clàssics del seu extens repertori: una manera de celebrar el camí fet, però també de recordar que **Maria del Mar Bonet no és només una veu imprescindible del nostre patrimoni musical, sinó una artista encara plenament viva, activa i creadora.**

📍 **Teatre Principal de Maó**, un gran edifici històric, a l'altura d'aquesta celebració. Un espai de memòria escènica i bellesa, on una veu essencial tornarà a dialogar amb el públic, amb la història i amb el present.

Hay voces que no solo forman parte de una trayectoria musical, sino de la memoria emocional de un país. Voces que han atravesado décadas, escenarios, lenguas, poemas y paisajes sin perder la capacidad de conmover, de abrir caminos y de seguir diciendo el presente.

Maria del Mar Bonet es una de esas voces. Figura imprescindible de la canción mediterránea y una de las grandes artistas de nuestra cultura, su obra ha unido durante sesenta años música popular, poesía, compromiso, búsqueda y una forma profundamente libre de entender la tradición. Desde Mallorca hacia el mundo, su voz ha hecho del Mediterráneo un territorio sonoro vivo, lleno de memoria, belleza y diálogo.

En SONSDENIT llega con **L'Aigua no cansa**, el nuevo trabajo discográfico que edita en 2026 para celebrar 60 años de canciones, escenarios y trayectoria artística.

No es un recopilatorio ni una revisión de piezas ya publicadas, sino un disco nuevo, grabado en estudio y formado por canciones inéditas. Un nuevo capítulo dentro de una trayectoria excepcional, que sigue creciendo sin dejar de mirar hacia las raíces, el Mediterráneo, la poesía y la memoria.

El concierto combinará canciones de L'Aigua no cansa con clásicos de su extenso repertorio: una forma de celebrar el camino recorrido, pero también de recordar que **Maria del Mar Bonet no es solo una voz imprescindible de nuestro patrimonio musical, sino una artista todavía plenamente viva, activa y creadora.**

📍 **Teatre Principal de Maó**, un gran edificio histórico, a la altura de esta celebración. Un espacio de memoria escénica y belleza, donde una voz esencial volverá a dialogar con el público, con la historia y con el presente.

Some voices are not only part of a musical career, but of the emotional memory of a country. Voices that have crossed decades, stages, languages, poems and landscapes without losing their ability to move us, to open paths and to keep speaking to the present.

Maria del Mar Bonet is one of those voices.

An essential figure in Mediterranean song and one of the great artists of our culture, her work has brought together popular music, poetry, commitment, exploration and a deeply free understanding of tradition for six decades.

From Mallorca to the world, her voice has turned the Mediterranean into a living sound territory, filled with memory, beauty and dialogue.

At SONSDENIT she comes with **L'Aigua no cansa**, the new album she releases in 2026 to celebrate 60 years of songs, tours and artistic life.

This is not a compilation, it's a new studio album made up of unreleased songs.

A new chapter in an exceptional career, still growing while remaining deeply connected to roots, the Mediterranean, poetry and memory.

The concert will combine songs from L'Aigua no cansa with classics from her extensive repertoire: a way of celebrating the journey so far, while also reminding us that **Maria del Mar Bonet** is not only an essential voice in our musical heritage, but an artist who remains fully alive, active and creative.

📍 **Teatre Principal de Maó**, a great historic theatre, a venue worthy of this celebration: a place of stage memory and beauty, where an essential voice will once again enter into dialogue with the audience, with history and with the present.

“

*Sempre hi ha vent a les nostres cançons.
Sempre hi ha aigua.*

— Maria del Mar Bonet, *L'aigua no cansa*

Foto © Pep Bonet

30
JULIOL
20:30

Teatre
Principal de
MAÓ

MARIA DEL MAR BONET

L'aigua no cansa
60 anys de cançons

- Maria del Mar Bonet, veu, guitarra i cuatro
- Toni Pastor, llaüt
- Marc Grasas, guitarra.
- Benjamí Salom, violí
- Marko Lohikari, contrabaix
- José Llorach, percussió

CIUTADELLA

té una manera molt seva d'aturar el temps. Els seus carrers es dobleguen, s'estrenyen i s'obren de sobte a una plaça, a una façana noble, a un racó d'ombra o al presentiment del port.

Hi ha a la ciutat una elegància antiga, però també una vida propera que impedeix que la bellesa es converteixi en postal. Al cor d'aquesta Ciutadella senyorial i laberíntica apareix la Plaça des Born, on la història continua formant part de la vida quotidiana. Allà hi ha el **Teatre des Born**, profundament lligat a la memòria escènica de l'illa i a la cultura com a lloc de trobada.

SONSDENIT arriba a Ciutadella com qui obre una porta en una casa amb història: amb respecte, emoció i ganes que el concert afegeixi una nova capa de vida a un lloc que ja en du moltes a dins.

ES _____

Ciutadella tiene una manera muy suya de detener el tiempo. Sus calles se doblan, se estrechan y se abren a una plaza, a una fachada noble, a un rincón de sombra o al presentimiento del puerto.

Hay en la ciudad una elegancia antigua, y también una vida cercana que impide que la belleza se convierta en postal. En el corazón de esa Ciutadella señorial y laberíntica aparece la Plaça des Born, donde la historia sigue formando parte de la vida cotidiana. Allí se encuentra el **Teatre des Born**, profundamente ligado a la memoria escénica de la isla y a la cultura como lugar de encuentro.

SONSDENIT llega a Ciutadella como quien abre una puerta en una casa con historia: con respeto, emoción y ganas de que la noche añada una nueva capa de vida a un lugar que ya lleva muchas dentro.

ENG _____

Ciutadella has its own way of holding time still. Its streets bend, narrow and suddenly open onto a square, a noble facade, a pocket of shade or the faint promise of the harbour. The city has an old elegance, but also an everyday life that prevents beauty from becoming a postcard. At the heart of this stately, labyrinthine Ciutadella lies Plaça des Born, where history remains part of daily life. There stands **Teatre des Born**, deeply connected to the island's stage memory and to culture as a place of gathering.

SONSDENIT arrives in Ciutadella as one opens a door in a house with history: with respect, emotion and the wish for the night to add a new layer of life to a place that already holds many within it.

MAÓ

mira cap a la mar d'una manera pròpia. El seu gran port natural ha marcat el caràcter de la ciutat: oberta, lluminosa, travessada per influències i per una vida cultural que no s'entén sense aquesta relació constant amb el món. Enmig d'aquesta ciutat portuària, el **Teatre Principal de Maó** és una joia viva. Inaugurat l'any 1829, conserva encara el batec dels grans teatres històrics: la proximitat entre escenari i públic, les llotges, la memòria de gairebé dos segles de música, teatre i celebració compartida.

SONSDENIT arriba a Maó per entrar en aquesta tradició des del present: dur una veu d'ara a un teatre que ha après, generació rere generació, a rebre la música com a part de la vida de la ciutat.

ES _____

Maó mira al mar de otra manera.

Su gran puerto natural ha marcado el carácter de la ciudad: abierta, luminosa, atravesada por influencias y por una vida cultural que no se entiende sin esa relación constante con el mundo. En medio de esa ciudad portuaria, el **Teatre Principal de Maó** es una joya viva. Inaugurado en 1829, conserva todavía el pulso de los grandes teatros históricos: la cercanía entre escenario y público, los palcos, la memoria de casi dos siglos de música, teatro y celebración compartida.

SONSDENIT llega a Maó para entrar en esa tradición desde el presente: llevar una voz de ahora a un teatro que ha aprendido, generación tras generación, a recibir la música como parte de la vida de la ciudad.

ENG _____

Maó looks towards the sea in its own way. Its vast natural harbour has shaped the character of the city: open, bright, crossed by influences and by a cultural life that cannot be understood without that constant relationship with the wider world.

In the middle of this port city, **Teatre Principal de Maó** is a living jewel. Opened in 1829, it still carries the pulse of the great historic theatres: the closeness between stage and audience, the tiers of boxes, the memory of almost two centuries of music, theatre and shared celebration.

For SONSDENIT, arriving in Maó means entering that tradition from the present: bringing a voice of now into a theatre that has learnt, over generations, to receive music as part of the city's life.

La cultura pot emocionar, reunir i transformar.
Però també pot fer una cosa senzilla
i molt important: activar la cura.
Per això, a cada concert del festival impulsam

LA CULTURA ALIMENTA

una recollida solidària d'aliments
per donar suport a persones i famílies que ho necessiten.

Si vens al concert, pots dur aliments no peribles
(arròs, pasta, llegums, oli, llet...) i deixar-los al punt de recollida
Tot el que es reculli es destinarà al banc d'aliments local.
L'ajuda queda a prop. I arriba on més falta fa.

Gràcies!

ES

La cultura puede emocionar, reunir y transformar. Pero también puede hacer algo sencillo y muy importante: activar el cuidado.

Por eso, en los conciertos impulsamos

LA CULTURA ALIMENTA
una recogida solidaria de alimentos para apoyar a personas y familias que lo necesitan.

Puedes traer alimentos no perecederos (arroz, pasta, aceite, legumbres, leche...) y dejarlos en el punto de recogida.

Todo lo recogido se destinará al banco de alimentos local.

¡GRACIAS!

ENG

Culture can move us, bring us together and transform us. But it can also do something simple and important: activate care.

That is why, at the concerts, we run **LA CULTURA ALIMENTA** a food drive supporting people and families in need.

You can bring non-perishable food (rice, pasta, pulses, oil, milk...) & leave it at the collection point. All food collected will go to the local food bank.

THANK YOU!

Hi ha dates que, dins un poble, no són només un dia dins el calendari.

El 9 d'agost té per a Porreres una ressonància especial: marca l'inici emocional de les festes de **Sant Roc**, un d'aquells moments en què la comunitat es retroba i torna a celebrar allò que la manté unida.

En aquest context, SONSDENIT hi convida **Judit Neddermann**, una artista que ha convertit la seva veu en un lloc de trobada entre cançó, arrel, sensibilitat pop, música llatinoamericana i una manera molt pròpia d'entendre l'emoció.

Neddermann canta amb una naturalitat que sembla fàcil, però que neix d'un ofici profund: cada frase troba el seu pes, cada melodia deixa espai, cada concert s'obre a la complicitat amb el públic.

La seva música té llum, però també fondària. Pot ser festiva i íntima alhora; propera, però plena de matisos. Amb banda, aquesta energia s'eixampla i converteix l'escenari en un espai compartit, viu, capaç de celebrar sense perdre delicadesa.

A Porreres, aquesta cita serà també una manera d'obrir **Sant Roc** des de la música: amb bellesa, comunitat i una veu que convida a estar junts.

📍 **Santuari de Monti-sion**, a **Porreres**: un mirador serè damunt el Pla, on la música pot sonar com una celebració elevada i propera alhora.

Hay fechas que, dentro de un pueblo, no son solo un día en el calendario.

El 9 de agosto tiene para Porreres una resonancia especial: marca el inicio emocional de las fiestas de **Sant Roc**, uno de esos momentos en que la comunidad se reencuentra y vuelve a celebrar aquello que la mantiene unida.

En ese contexto, SONSDENIT invita a **Judit Neddermann**, una artista que ha convertido su voz en un lugar de encuentro entre canción, raíz, sensibilidad pop, música latinoamericana y una manera muy propia de entender la emoción.

Neddermann canta con una naturalidad que parece fácil, pero que nace de un oficio profundo: cada frase encuentra su peso, cada melodía deja espacio, cada concierto se abre a la complicidad con el público.

Su música tiene luz, pero también hondura. Puede ser festiva e íntima a la vez; cercana, pero llena de matices. Con banda, esa energía se ensancha y convierte el escenario en un espacio compartido, vivo, capaz de celebrar sin perder delicadeza.

En Porreres, esta cita será también una forma de abrir **Sant Roc** desde la música: con belleza, comunidad y una voz que invita a estar juntos.

📍 **Santuari de Monti-sion**, en **Porreres**: un mirador sereno sobre el Pla, donde la música puede sonar como una celebración elevada y cercana al mismo tiempo.

Some dates in a town are more than just a day in the calendar.

9 August has a special resonance in Porreres: it marks the emotional beginning of the **Sant Roc** festivities, one of those moments when the community comes together again and celebrates what keeps it connected.

In that context, SONSDENIT welcomes **Judit Neddermann**, an artist who has turned her voice into a meeting place between song, roots, pop sensitivity, Latin American music and a very personal way of understanding emotion.

Neddermann sings with a naturalness that seems effortless, but comes from deep craft: every phrase finds its weight, every melody leaves space, every concert opens itself to the complicity of the audience.

Her music has light, but also depth. It can be festive and intimate at the same time; close, yet full of nuance. With a band, that energy expands and turns the stage into a shared, living space, able to celebrate without losing delicacy.

In Porreres, this event will also be a way of opening Sant Roc through music: with beauty, community and a voice that invites us to be together.

📍 **Santuari de Monti-sion**, in **Porreres**: a serene viewpoint over the Pla, where music can sound like a celebration both elevated and close.

“

d'allà on tothom sempre diu que el sol cura la pena

— Judit Neddermann, *Vinc d'un poble*

09

AGOST

22:00

Santuari de
Monti-sion
PORRERES

**JUDIT
NEDDERMANN
& BAND**

PORRERES

A Monti-sion no s'hi arriba de cop. S'hi puja. I aquesta pujada ja forma part de l'experiència: el camí s'allunya a poc a poc del poble, el Pla s'obre al voltant com una gran respiració de camps, i la mirada comença a entendre per què alguns llocs varen ser triats per mirar el món des d'una altra altura.

Porreres conserva una relació profunda amb la terra. Hi ha al poble una bellesa sense artifici, feta de vida agrícola, carrers tranquils, pedra clara i celebracions que mantenen viva la memòria.

Quan SONSDENIT hi arriba a l'agost, coincideix amb aquest temps especial en què el poble comença a preparar-se per **Sant Roc**, una de les seves celebracions més estimades.

A dalt, el **Santuari de Monti-sion** guarda una presència serena. No imposa: espera. El seu claustre, d'una forma singular i harmonia irregular, té qualque cosa de refugi i de mirador interior.

Monti-sion ha estat espai de devoció, trobada i aprenentatge.

Per això la música allà no sona com una cosa afegida, sinó com una continuació natural del lloc.

ES

A Monti-sion no se llega de golpe. Se sube. Y esa subida ya forma parte de la experiencia: el camino se aparta poco a poco del pueblo, el Pla se abre alrededor como una gran respiración de campos, y la mirada empieza a entender por qué algunos lugares fueron elegidos para mirar el mundo desde otra altura.

Porreres conserva una relación profunda con la tierra. Hay en el pueblo una belleza sin artificios, hecha de vida agrícola, calles tranquilas, piedra y celebraciones que mantienen viva la memoria.

Cuando SONSDENIT llega en agosto, coincide con ese tiempo especial en que el pueblo empieza a prepararse para **Sant Roc**, una de sus celebraciones más queridas.

En lo alto, el **Santuari de Monti-sion** guarda una presencia serena.

No impone: espera.

Su claustro, de forma singular y armonía irregular, tiene algo de refugio y de mirador interior.

Monti-sion ha sido espacio de devoción, encuentro y aprendizaje. Por eso la música allí no suena como algo añadido, sino como una continuación natural del lugar.

ENG

You don't reach Monti-sion all at once. You climb to it. And that ascent is already part of the experience: the road leaves the village behind, the Pla opens up like one great breath of fields, and your gaze begins to understand why certain places were chosen to look at the world from a different height.

Porreres has a deep bond with the land. There is an unforced beauty here, made of farming life, quiet streets, pale stone and celebrations that keep memory alive.

When SONSDENIT arrives in August, its visit to Porreres also coincides with that special time when the village begins to prepare for **Sant Roc**, one of its most cherished festivities.

Above the village, the **Santuari de Monti-sion** holds a serene presence. It does not impose itself: it waits. Its cloister, with its singular shape and irregular harmony, feels both like a refuge and an inward-looking viewpoint.

Monti-sion has been a place of devotion, encounter and learning. Music here does not sound like an addition, but like a natural continuation of the place.

PALMA

Palma no es deixa llegir d'una sola vegada. Hi ha la ciutat oberta a la mar, lluminosa i travessada per segles d'història; la dels patis amagats, les façanes nobles i els carrers que encara conserven l'eco d'altres temps. Però també hi ha una altra Palma, més silenciosa i elevada, que es descobreix quan la ciutat queda a baix i el paisatge comença a parlar des d'un altre lloc.

SONSDENIT entra enguany a Palma per dues portes diferents. La primera, **Can Tàpera**, obre un espai de trobada entre cultura, pensament i comunitat: un lloc envoltat de verd, pensat per escoltar, conversar i compartir preguntes.

Després, al **Castell de Bellver**, Palma mostra una de les seves imatges més poderoses. Pocs llocs resumeixen amb tanta força la relació entre arquitectura, paisatge i memòria. Bellver no domina la ciutat: la contempla.

Arribar-hi és també entrar en el seu bosc. Abans del concert, els pins, la pujada, l'aire més fresc i la badia al fons ja preparen una altra manera d'estar.

SONSDENIT converteix el castell en una caixa de ressonància per a aquesta emoció que apareix quan la música troba un lloc que semblava esperar-la.

ES

Palma no se deja leer de una sola vez. Está la ciudad abierta al mar, luminosa y atravesada por siglos de historia; la de los patios escondidos, las fachadas nobles y las calles que aún conservan el eco de otras épocas. Pero también existe otra Palma, más silenciosa y elevada, que se descubre cuando la ciudad queda abajo y el paisaje empieza a hablar desde otro lugar.

SONSDENIT entra este año en Palma por dos puertas distintas. La primera, **Can Tàpera**, abre un espacio de encuentro entre cultura, pensamiento y comunidad: un lugar rodeado de verde, pensado para escuchar, conversar y compartir preguntas.

Después, en el **Castell de Bellver**, muestra una de sus imágenes más poderosas. Pocos lugares resumen con tanta fuerza la relación entre arquitectura, paisaje y memoria. Bellver no domina la ciudad: la contempla.

Llegar a Bellver es también entrar en su bosque. Antes del concierto, los pinos, la subida, el aire más fresco y la bahía al fondo ya preparan otra manera de estar.

SONSDENIT convierte el castillo en caja de resonancia para esa emoción que aparece cuando la música encuentra un lugar que parecía estar esperándola.

ENG

Palma cannot be read all at once. There is the city open to the sea, bright and threaded with centuries of history; the city of hidden courtyards, noble facades and streets that still hold the echo of other times.

But there is also another Palma, quieter and higher up, revealed when the city lies below and the landscape begins to speak from somewhere else.

This year, SONSDENIT enters Palma through two different doors. The first, **Can Tàpera**, opens a space for culture, thought and community: a place surrounded by greenery, made for listening, talking and sharing questions. Then, at **Castell de Bellver**, Palma reveals one of its most powerful images.

Few places bring architecture, landscape and memory together with such force. Bellver does not dominate the city: it contemplates it.

To reach Bellver is also to enter its forest. Before the concert, the pines, the climb, the cooler air and the bay in the distance already prepare another way of being there.

SONSDENIT turns the castle into a resonating chamber for the emotion that appears when music finds a place that seemed to be waiting for it

Hi ha concerts, i després hi ha aquelles nits que semblen demanar qualque cosa més. El 14 d'agost (*), Bellver no serà només l'escenari: serà part de la nit. Un castell circular, una ciutat als peus, dues propostes en format trio i una manera d'escoltar que només pot passar quan la música troba un lloc que la transforma.

Encapçalant la nit hi haurà **Emma Pollock**, desde Glasgow al castillo de Palma: nom essencial del pop independent britànic i fundadora de **The Delgados**, ha construït un univers propi de melodies esmolades, intel·ligència compositiva i emoció continguda — d'aquelles que deixen empremta.

A Bellver actuarà en format trio, ella a la veu i la guitarra, **Graeme Smillie** al piano i al baix, i **Peter Harvey** al violoncel: una formació íntima i rica en matisos, capaç de donar a les seves cançons una fondària especial.

Obrirà la nit **2mooncat**, el projecte de la jove mallorquina **Neus Aguiló**, artista emergent i actualment immersa en la gravació del seu àlbum de debut, **The Phase**.

Música honesta, delicada i personal, nascuda des d'un lloc molt íntim. **2mooncat** actuarà també en format trio, amb **Neus** al capdavant, **Pep Aguiló** als teclats i **Darío Molina** a la guitarra: una formació pensada per obrir Bellver amb emoció i la promesa d'un talent jove de l'illa.

La vetlada comptarà també amb una mestra de cerimònies: la brillant escriptora **Roser Amills** — per a presentar, acompanyar i filar la vetlada amb calidesa i sentit. Sumarà també un petit gest, deixant entrar a Bellver, entre música i pedra, la paraula de Joan Alcover com una capa més de memòria, poesia i emoció.

📌 Al **Castell de Bellver**, la música trobarà un marc irrepètible: pedra, història, altura sobre Palma i una nit d'agost perquè cada cançó pugui habitar el lloc d'una altra manera.

Hay conciertos, y luego están esas noches que parecen pedir algo más. El 14 de agosto (*), Bellver no será solo el escenario: será parte de la noche. Un castillo circular, una ciudad a los pies, un doble concierto y una forma de escuchar que solo puede suceder cuando la música encuentra un lugar que la transforma.

Encabezando la noche estará **Emma Pollock**, desde Glasgow al castillo de Palma: nombre esencial del pop independiente británico y fundadora de **The Delgados**, ha construido un universo propio de melodías afiladas, inteligencia compositiva y emoción contenida — de las que dejan huella.

En Bellver actuará en formato trio: ella a la voz y la guitarra, **Graeme Smillie** al piano y al bajo, y **Peter Harvey** al cello: una formación íntima y llena de matices, capaz de dar a sus canciones una profundidad especial.

Abrirá la noche **2mooncat**, el proyecto de la joven mallorquina **Neus Aguiló**, artista emergente y actualmente inmersa en la grabación de su álbum de debut, **The Phase**.

Música honesta, delicada y personal, nacida desde un lugar muy íntimo. **2mooncat** actuará también en formato trio, con **Neus** al frente, **Pep Aguiló** a los teclados y **Darío Molina** a la guitarra: una formación pensada para abrir Bellver con emoción y la promesa de un talento joven de la isla.

La velada contará también con una maestra de ceremonias: la brillante escritora **Roser Amills** — para presentar, acompañar e hilar la velada con calidez y sentido. Sumará también un pequeño gesto dejando entrar, entre música y piedra, la palabra de Joan Alcover como una capa más de memoria, poesía y emoción.

📌 En el **Castell de Bellver**, la música encontrará un marco irrepètible: piedra, historia, altura sobre Palma y una noche para que cada canción pueda habitar el lugar de otra manera.

Some concerts seem to ask for something more. On 14 August (*), Bellver will not simply be the setting: it will be part of the night. A circular castle, a city below, a double bill and a way of listening that can only happen when music finds a place that transforms it.

To headline the night: **Emma Pollock**, from Glasgow to Palma's castle. An essential name in British independent pop and founding member of **The Delgados**, she has built a world of her own from sharp melodies, compositional intelligence and restrained emotion — the kind that leaves a mark.

At Bellver, she'll appear in trio format: **Emma Pollock** on vocals and guitar, **Graeme Smillie** on piano and bass, and **Peter Harvey** on cello. an intimate, richly nuanced line-up that gives her songs a special depth.

Opening the night will be **2mooncat**, the project of young Mallorcan artist **Neus Aguiló**, an emerging voice, currently working on her debut album, **The Phase**. Honest, delicate and personal music, born from a deeply intimate place.

2mooncat will also perform in trio format, with **Neus** leading the project, **Pep Aguiló** on keyboards and **Darío Molina** on guitar. A line-up designed to open Bellver with emotion and the promise of a young island talent.

The evening will also feature a master of ceremonies: the brilliant writer **Roser Amills** — to host, accompany and weave the night together with warmth and meaning. She will also add a small gesture allowing **Joan Alcover's** words to enter Bellver, between music and stone, as another layer of memory, poetry and emotion.

📌 At **Castell de Bellver**, music will find an unrepeatable setting: stone, history, height above Palma and an August night in which every song can inhabit the place differently.

(*) **Shhh...** Petit secret de nit d'estiu: el 14 d'agost també és l'aniversari d'Emma Pollock. Així que, sí, hi haurà cançons... i **birthday cake** 🍰

14

AGOST

20:30

Castell de
Bellver
PALMA

EMMA POLLOCK

[THE DELGADOS]

+ **2mooncat**

Mestra de cerimònies: **ROSER AMILLS**

Hi ha cançons que no només s'escolten: queden a viure a qualche racó de la memòria. Cançons que varen acompanyar una època, una història, una manera de sentir, i que, quan tornen a sonar, ens retornen qualche cosa d'allò que érem i ens permeten escoltar-nos també des d'allò que som ara.

Nena Daconte, el projecte musical de **María Meneses**, arriba a SONSDENIT amb aquesta capacitat extraordinària de connectar amb una memòria emocional compartida sense quedar atrapada en la nostàlgia.

La seva música ha format part de la banda sonora sentimental de moltes persones, però continua trobant noves maneres de dir allò que ens passa: l'amor, la pèrdua, la vulnerabilitat, la força de continuar.

Hi ha en les seves cançons una claredat pop immediata, però també una fragilitat que les fa més fondes. Melodies que entren de seguida, paraules que semblen senzilles i, tanmateix, queden.

Aquesta combinació explica per què moltes d'elles han travessat el temps sense perdre proximitat.

A SONSDENIT, Nena Daconte oferirà una nit per cantar, recordar i també redescobrir: una cita amb cançons que formen part de la nostra memòria i que encara tenen molt present per davant.

📍 **Claustre de Sant Bonaventura**, a **Llucmajor**: un espai recollit i lluminós per deixar que aquestes cançons tornin a respirar de prop.

Hay canciones que no solo se escuchan: se quedan a vivir en algún rincón de la memoria. Canciones que acompañaron una época, una historia, una manera de sentir, y que, cuando vuelven a sonar, nos devuelven algo de lo que fuimos y nos permiten escucharnos también desde lo que somos ahora.

Nena Daconte, el proyecto musical de **María Meneses**, llega a SONSDENIT con esa capacidad extraordinaria de conectar con una memoria emocional compartida sin quedar atrapada en la nostalgia.

Su música ha formado parte de la banda sonora sentimental de muchas personas, pero sigue encontrando nuevas formas de decir lo que nos pasa: el amor, la pérdida, la vulnerabilidad, la fuerza de continuar.

Hay en sus canciones una claridad pop inmediata, pero también una fragilidad que las hace más hondas. Melodías que entran enseguida, palabras que parecen sencillas y, sin embargo, se quedan.

Esa combinación explica por qué muchas de ellas han atravesado el tiempo sin perder cercanía.

En SONSDENIT, Nena Daconte ofrecerá una noche para cantar, recordar y también redescubrir: una cita con canciones que forman parte de nuestra memoria y que todavía tienen mucho presente por delante.

📍 **Claustre de Sant Bonaventura**, en **Llucmajor**: un espacio recogido y luminoso para dejar que estas canciones vuelvan a respirar de cerca.

Some songs are not simply listened to: they often stay somewhere in our memory.

Songs that accompanied a time, a story, a way of feeling, and that, when they sound again, return something of who we once were while allowing us to listen from who we are now.

Nena Daconte, the musical project of **María Meneses**, comes to SONSDENIT with that extraordinary ability to connect with a shared emotional memory without becoming trapped in nostalgia.

Her music has formed part of the sentimental soundtrack of many lives, while still finding new ways of saying what happens to us: love, loss, vulnerability, the strength to continue.

There is an immediate pop clarity in her songs, but also a fragility that gives them depth.

Melodies that arrive quickly, words that seem simple and yet remain. That combination explains why many of them have travelled through time without losing closeness.

At SONSDENIT, Nena Daconte offers a night to sing, remember and rediscover:

a date with songs that belong to our memory and still have plenty of present ahead.

📍 **Claustre de Sant Bonaventura**, in **Llucmajor**: a calm, luminous space where these songs can breathe close to us again.

Tenía tanto amor guardado para ti

— Nena Daconte, *Tenía tanto que darte*

22

AGOST
20:30

Claustre de Sant
Bonaventura
LLUCMAJOR

NENA Daconte

[Cançons a cor obert. Un concert íntim, en acústic]

Hi ha concerts que no necessiten gaire per tocar molt endins.

Una veu, una guitarra, una escolta verdadera entre dos artistes, i de cop l'espai s'obre:

les cançons respiren d'una altra manera, el silenci es torna part de la música i cada matís troba el seu lloc.

Judit Neddermann i Dario Barroso

arriben a SONSDENIT amb una proposta feta de proximitat, subtilesa i complicitat.

- Ella, una de les veus més sensibles i estimades de la cançó actual, capaç de moure's entre la delicadesa i la força amb una naturalitat que emociona.
- Ell, guitarrista de gran finesa, aporta textura, respiració i una manera d'acompanyar que no ocupa, sinó que sosté.

Junts construeixen un espai íntim, però no petit.

Les cançons hi apareixen despullades del que sobra, obertes al detall, a l'aire, al gest mínim.

És una música que demana escolta i la recompensa amb veritat: una forma de bellesa propera, sense artifici, capaç de quedar ressonant molt després.

A SONSDENIT, aquesta proposta viurà dues parades:

- Cala Sant Vicenç (Pollença)
- Son Carrió (Sant Llorenç)

Dos espais oberts al poble i a l'estiu per deixar que la veu i la guitarra facin el seu camí.

📌 Dues places, dues nits i una mateixa invitació: escoltar de prop allò que, quan és senzill de veritat, pot arribar molt fondo.

Hay conciertos que no necesitan mucho para tocar muy hondo.

Una voz, una guitarra, una escucha verdadera entre dos artistas, y de pronto el espacio se abre:

las canciones respiran de otra manera, el silencio se vuelve parte de la música y cada matiz encuentra su lugar.

Judit Neddermann y Dario Barroso

llegan a SONSDENIT con una propuesta hecha de cercanía, sutileza y complicidad.

- Ella, una de las voces más sensibles y queridas de la canción actual, capaz de moverse entre la delicadeza y la fuerza con una naturalidad que emociona.
- Él, guitarrista de gran finura, aporta textura, respiración y una forma de acompañar que no ocupa, sino que sostiene.

Juntos construyen un espacio íntimo, pero no pequeño.

Las canciones aparecen despojadas de lo que sobra, abiertas al detalle, al aire, al gesto mínimo.

Es una música que pide escucha y la recompensa con verdad: una belleza cercana, sin artificios, capaz de quedar resonando mucho después.

En SONSDENIT, esta propuesta vivirá dos paradas:

- Cala Sant Vicenç (Pollença)
- Son Carrió (Sant Llorenç)

Dos espacios abiertos al pueblo y al verano para dejar que la voz y la guitarra hagan su camino.

📌 Dos plazas, dos noches y una misma invitación: escuchar de cerca aquello que, cuando es sencillo de verdad, puede llegar muy hondo.

Some concerts do not need much in order to reach deeply.

A voice, a guitar, a true act of listening between two artists, and suddenly the space opens up: songs breathe differently, silence becomes part of the music, and every nuance finds its place.

Judit Neddermann and Dario Barroso

come to SONSDENIT with a proposal built on closeness, subtlety and complicity.

- She is one of the most sensitive and beloved voices in current song, able to move between delicacy and strength with a naturalness that touches deeply.
- He is a guitarist of great finesse, bringing texture, breath and a way of accompanying that does not occupy space, but holds it.

Together they create an intimate space, but not a small one.

Songs appear stripped of what is unnecessary, open to detail, air and the smallest gesture.

This is music that asks for listening and rewards it with truth: a close, unforced beauty able to resonate long after.

At SONSDENIT, this proposal will have two stops:

- Cala Sant Vicenç (Pollença)
- Son Carrió (Sant Llorenç)

Two spaces open to village life and summer, allowing voice and guitar to find their path.

📌 Two squares, two nights and the same invitation: to listen closely to what, when truly simple, can reach very deep.

I sempre torno al mar, allà on puc respirar

— Judit Neddermann, *Vinc d'un poble*

28 30

AGOST
21:00

AGOST
20:30

Plaça de
l'Església
**CALA SANT
VICENÇ**

Plaça de
l'Església
**SON
CARRIÓ**

**JUDIT
NEDDERMANN
& DARIO BARROSO**

en**CAJA** contigo

El packaging de los que cuidan el medio ambiente

C.16dejulio,57-PolígonoSonCastelló · Palma · T.(+34)971430838 · cartonajesmallorca.com

SON CARRIÓ

Son Carrió pertany a aquesta Mallorca d'escala petita on les coses importants encara es poden reconèixer en una plaça, una església, un arbre, una conversa abans de sopar.

Dins el municipi de **Sant Llorenç des Cardassar**, conserva una vida de poble serena, lligada al paisatge de **Llevant** i a una manera de ser-hi que no necessita grandesa per tenir profunditat.

La **Plaça de l'Església** és un d'aquests centres senzills que sostenen la vida quotidiana. Allà hi passen les festes, les trobades, els jocs, les esperes i les notícies petites que van construint comunitat.

La plaça no separa allò cultural d'allò veïnal: ho mescla amb naturalitat, com passa als llocs on l'espai públic encara conserva el seu sentit més humà.

A Son Carrió, SONSDENIT no cerca la monumentalitat, sinó la proximitat; no l'espectacularitat, sinó aquesta emoció neta que apareix quan la música arriba a un lloc on tot sembla més a prop.

Una nit de concert a la Plaça de l'Església pot recordar qualche cosa essencial: que la cultura també es fa gran quan s'acosta, quan es comparteix a peu de carrer i quan un poble sencer pot sentir-la com a part de la seva pròpia respiració.

ES

Son Carrió pertenece a esa Mallorca de escala pequeña donde las cosas importantes todavía pueden reconocerse en una plaza, una iglesia, un árbol, una conversación antes de cenar. Dentro del municipio de **Sant Llorenç des Cardassar**, conserva una vida de pueblo serena, ligada al paisaje de **Llevant** y a una manera de estar que no necesita grandeza para tener profundidad.

La **Plaça de l'Església** es uno de esos centros sencillos que sostienen la vida cotidiana. Allí pasan las fiestas, los encuentros, los juegos, las esperas y las noticias pequeñas que van construyendo comunidad.

La plaza no separa lo cultural de lo vecinal: lo mezcla con naturalidad, como ocurre en los lugares donde el espacio público todavía conserva su sentido más humano.

En Son Carrió, SONSDENIT entra en una dimensión distinta del festival. No busca la monumentalidad, sino la cercanía; no la espectacularidad, sino esa emoción limpia que aparece cuando la música llega a un lugar donde todo parece más próximo.

Una noche de concierto en la Plaça de l'Església puede recordar algo esencial: que la cultura también se hace grande cuando se acerca, cuando se comparte a pie de calle y cuando un pueblo entero puede sentirla como parte de su propia respiración.

ENG

Son Carrió belongs to that small-scale Mallorca where important things can still be recognised in a square, a church, a tree, a conversation before dinner. Within the municipality of **Sant Llorenç des Cardassar**, it keeps a calm village life, linked to the landscape of **Llevant** and to a way of being that needs no grandeur in order to have depth.

Plaça de l'Església is one of those simple centres that sustain everyday life. It is where festivities, encounters, games, waiting and the small pieces of news that build community all take place.

The square does not separate culture from neighbourhood life: it blends them naturally, as happens in places where public space still keeps its most human meaning.

In Son Carrió, SONSDENIT enters a different dimension of the festival. It doesn't seek monumentality, but closeness; not spectacle, but the clear emotion that appears when music arrives in a place where everything feels nearer.

A concert night in Plaça de l'Església can remind us of something essential: that culture also becomes great when it comes close, when it is shared at street level, and when a whole village can feel it as part of its own breathing.

Hi ha artistes que no acompanyen el seu temps: el travessen.

Clara Peya pertany a aquesta classe de creadores que no entenen la música com un territori còmode, sinó com una manera de demanar, sacsejar, cuidar i obrir escletxes allà on qualque cosa semblava tancada.

Pianista, compositora i improvisadora amb un llenguatge absolutament propi, Peya ha construït una obra intensa, física i emocional, travessada per la recerca de justícia, la fragilitat, el desig, la dissidència i la necessitat de mirar de cara allò que sovint queda als marges.

La seva música pot ser tendra i ferotge, lluminosa i incòmoda, íntima i col·lectiva alhora.

Amb **Nuca**, Clara Peya continua aprofundint en aquesta manera de fer del piano un cos viu: un espai de tensió, bellesa, pregunta i alliberament.

Les seves composicions no cerquen agradar sense més, sinó moure alguna cosa. I quan ho fan, l'efecte és difícil d'oblidar.

A SONSDENIT, la seva presència serà una de les cites més poderoses del final d'estiu: una nit per escoltar amb el cos, amb la consciència i amb tot allò que encara vol ser transformat.

📍 **Plaça Alexandre Ballester**, a **Sa Pobla**: un espai obert al poble per a una música que no demana distància, sinó presència.

Hay artistas que no acompañan su tiempo: lo atraviesan.

Clara Peya pertenece a esa clase de creadoras que no entienden la música como un territorio cómodo, sino como una forma de preguntar, sacudir, cuidar y abrir grietas allí donde algo parecía cerrado.

Pianista, compositora e improvisadora con un lenguaje absolutamente propio, Peya ha construido una obra intensa, física y emocional, atravesada por la búsqueda de justicia, la fragilidad, el deseo, la disidencia y la necesidad de mirar de frente aquello que a menudo queda en los márgenes.

Su música puede ser tierna y feroz, luminosa e incómoda, íntima y colectiva a la vez.

Con **Nuca**, Clara Peya continúa profundizando en esa forma de hacer del piano un cuerpo vivo: un espacio de tensión, belleza, pregunta y liberación.

Sus composiciones no buscan agradar sin más, sino mover algo. Y cuando lo hacen, el efecto es difícil de olvidar.

En SONSDENIT, su presencia será una de las citas más poderosas del final de verano: una noche para escuchar con el cuerpo, con la conciencia y con todo aquello que todavía quiere ser transformado.

📍 **Plaça Alexandre Ballester**, en **Sa Pobla**: un espacio abierto al pueblo para una música que no pide distancia, sino presencia.

Some artists do not simply accompany their time: they cut through it.

Clara Peya belongs to that kind of creator who does not see music as a comfortable territory, but as a way of asking, shaking, caring and opening cracks where something seemed closed.

A pianist, composer and improviser with an unmistakable language of her own, Peya has built an intense, physical and emotional body of work, crossed by the search for justice, fragility, desire, dissent and the need to look directly at what is often pushed to the margins.

Her music can be tender and fierce, luminous and uncomfortable, intimate and collective at the same time.

With **Nuca**, Clara Peya continues to make the piano a living body: a space of tension, beauty, questioning and release.

Her compositions do not simply seek to please, but to move something. And when they do, the effect is hard to forget.

At SONSDENIT, her presence will be one of the most powerful moments at the end of summer: a night to listen with the body, with conscience and with everything that still wants to be transformed.

📍 **Plaça Alexandre Ballester**, in **Sa Pobla**: a space open to the village for music that does not ask for distance, but for presence.

Del dolor neix una flor

— Clara Peya, *Hi ha un moment que som immenses*

29

AGOST

21:00

Plaça Alexandre
Ballester

SA POBLA

CLARA PEYA

[NUCA]

Vehicles professionals per moure el teu negoci

 Venda | Lloguer | Servei tècnic

Concessionari oficial **Renault Trucks**

971 902 902

motorisa.es

Avda. 16 de Juliol, 51. Palma (Central)

Gremi Boters, 11. Palma (Lloguer)

ISUZU

Kubota

aebi schmidt
group

SA POBLA

CAT

Sa Pobla té una relació directa, gairebé física, amb la terra i amb la festa.

Poble de plana fèrtil, d'aigua propera, de patata, arròs, Sant Antoni i cultura popular, conserva una energia molt pròpia: intensa, comunitària, sempre lligada al carrer.

AQUÍ LA PLAÇA NO ÉS NOMÉS UN ESPAI URBÀ.
ÉS UNA MANERA DE VIURE.

A sa Pobla, la cultura ha tengut sempre molt de trobada, de música que surt a fora, de cuina, celebració, foc i memòria col·lectiva.

Per això no sorprèn que una plaça pugui convertir-se en escenari sense deixar de ser plaça.

La **Plaça Alexandre Ballester** du, a més, el nom d'una de les grans veus teatrals i literàries del municipi. Aquesta presència simbòlica afegeix una capa especial al lloc: la paraula, el teatre, la imaginació i la vida pública reunides en un mateix espai obert.

SONSDENIT arriba a sa Pobla per escoltar aquesta energia popular des de la música.

A L'AIRE LLIURE, ENTRE VEÏNATS, VISITANTS I NIT D'ESTIU, LA PLAÇA ES CONVERTEIX EN UN LLOC ON EL CONCERT NO SE SEPARA DEL POBLE, SINÓ QUE RESPIRA AMB ELL.

ES

Sa Pobla tiene una relación directa, casi física, con la tierra y con la fiesta. Pueblo de llanura fértil, de agua cercana, de patata, arroz, Sant Antoni y cultura popular, conserva una energía muy propia: intensa, comunitaria, siempre ligada a la calle. AQUÍ LA PLAZA NO ES SOLO UN ESPACIO URBANO.
ES UNA FORMA DE VIDA.

En Sa Pobla, la cultura ha tenido siempre mucho de encuentro, de música que sale al exterior, de cocina, celebración, fuego y memoria colectiva. Por eso no sorprende que una plaza pueda convertirse en escenario sin dejar de ser plaza.

La **Plaça Alexandre Ballester** lleva además el nombre de una de las grandes voces teatrales y literarias del municipio. Esa presencia simbólica suma una capa especial al lugar: la palabra, el teatro, la imaginación y la vida pública reunidas en un mismo espacio abierto. SONSDENIT llega a Sa Pobla para escuchar esa energía popular desde la música.

AL AIRE LIBRE, ENTRE VECINOS, VISITANTES Y NOCHE DE VERANO, LA PLAZA SE CONVIERTE EN UN LUGAR DONDE EL CONCIERTO NO SE SEPARA DEL PUEBLO, SINO QUE RESPIRA CON ÉL.

ENG

Sa Pobla has a direct, almost physical relationship with the land and with celebration. A village of fertile plain, nearby water, potatoes, rice, Sant Antoni and popular culture, it keeps an energy very much its own: intense, communal, sometimes overflowing, always tied to the street.

HERE THE SQUARE IS NOT ONLY AN URBAN SPACE. IT IS A WAY OF LIFE.

In Sa Pobla, culture has always had much to do with gathering, music spilling outdoors, cooking, celebration, fire and collective memory. So it is no surprise that a square can become a stage without ceasing to be a square.

Plaça Alexandre Ballester also bears the name of one of the municipality's great theatrical and literary voices. That symbolic presence adds a special layer to the place: word, theatre, imagination and public life gathered in the same open space.

SONSDENIT arrives in Sa Pobla to listen to that popular energy through music.

OUTDOORS, AMONG NEIGHBOURS, VISITORS AND A SUMMER NIGHT, THE SQUARE BECOMES A PLACE WHERE THE CONCERT IS NOT SEPARATE FROM THE VILLAGE, BUT BREATHES WITH IT.

Darrere SONSDENIT, hi som FONART

Venim de territoris diferents, però com a FONART vàrem néixer a **Mallorca**, i treballam sense fronteres: ni físiques ni creatives.

Som un equip petit, divers i apassionat. Creim en el poder de la cultura per emocionar, transformar i connectar.

El nostre nom neix de la suma de FONA + ART. Com **els antics foners mallorquins**, llançam lluny les nostres idees; però les nostres viatgen carregades de música, art i emoció.

Des de 1996 imaginam, produïm i promovem concerts, festivals, exposicions, llibres i projectes culturals de formats diversos.

Ens agrada fer les coses amb cura, amb estima i amb consciència.

Ens importa la petjada que deixam: no només sobre el medi ambient, sinó també sobre les persones, els llocs i les emocions.

**CREIM EN LA CULTURA
COM A DRET, COM A REFUGI
I COM A ESPAI DE RESISTÈNCIA.**

Treballam amb artistes d'estils i procedències molt diverses, apostant per l'autenticitat i pels projectes amb ànima.

Cada projecte que feim neix de l'emoció, el compromís i la responsabilitat.

ES

Venimos de territorios distintos, pero como FONART nacimos en **Mallorca**, y trabajamos sin fronteras: ni físicas ni creativas.

Somos un equipo pequeño, diverso y apasionado. Creemos en el poder de la cultura para emocionar, transformar y conectar.

Nuestro nombre nace de la suma de FONA + ART. En Mallorca, fona es la palabra que se utiliza para nombrar la honda que usaban **los "foners", antiguos honderos mallorquines**. Como ellos, lanzamos lejos nuestras ideas; pero las nuestras viajan cargadas de música, arte y emoción.

Desde 1996 imaginamos, producimos y promovemos conciertos, festivales, exposiciones, libros y proyectos culturales de formatos diversos.

Nos gusta hacer las cosas con cuidado, cariño y conciencia. Nos importa la huella que dejamos: no solo sobre el medio ambiente, sino también sobre las personas, los lugares y las emociones.

**CREEMOS EN LA CULTURA
COMO UN DERECHO, UN REFUGIO
Y UN TERRITORIO DE RESISTENCIA.**

Trabajamos con artistas de estilos y procedencias muy diversas, apostando por la autenticidad y por los proyectos con alma.

Cada proyecto que hacemos nace de la emoción, el compromiso y la responsabilidad.

ENG

We are FONART, the team behind SONSDENIT. We come from different places, but as FONART we were born in **Mallorca** — and we work without borders, physical or creative.

We are a small, diverse and passionate team who believe in the power of culture to move, transform and connect.

Our name comes from FONA + ART. In Mallorca, fona is the word for the sling once used by the **"foners", ancient Mallorcan slingers**. Like them, we send our ideas far; but ours travel loaded with music, art and emotion.

Since 1996, we have imagined, produced and promoted concerts, festivals, exhibitions, books and cultural projects in many different forms.

We like to do things with care, love and awareness.

We care about the footprint we leave — not only on the environment, but also on people, places and emotions.

WE BELIEVE IN CULTURE AS A RIGHT, A REFUGE AND A SPACE FOR RESISTANCE.

We work with artists from many styles and backgrounds, always choosing authenticity and projects with soul.

Every project we create is driven by emotion, commitment and responsibility.

GRÀCIES

A totes les persones,
institucions, espais,
equips, artistes, públics,
col·laboradors
i complicitats
que fan possible SONSDENIT

Gràcies per sumar-hi suport,
confiança, mirada i cura.

Sense vosaltres,
aquest festival no tendria
ni camí ni ressonància.

GRACIAS

A todas las personas,
instituciones, recintos,
equipos, artistas, públicos,
colaboradores
y complicidades
que hacen posible SONSDENIT

Gracias por sumar apoyo,
confianza, mirada y cuidado.

Sin vosotras y vosotros,
este festival no tendría
ni camino ni resonancia.

THANK YOU

To all the people,
institutions, venues,
teams, artists, audiences,
collaborators
and kindred spirits
who make SONSDENIT
possible

Thank you for bringing your
support, trust, vision and care.

Without you,
this festival would have
neither path nor resonance.

“

*si un pi destralegen, la pineda plora;
si la pineda cau, l'illa se'n dol.*

”

Fa més de cent anys, **Joan Alcover**
(Palma, 1854–1926)
publicà aquests versos dins la seva
Cançó dels pins (1909).

Més d'un segle després, els feim nostres:

**cuidar l'illa,
cuidar la vida,
cuidar-nos.**

“

ES

*si talan un pino,
llora el pinar;
si cae el pinar,
la isla entera se duele.*

“

ENG

*if one pine is felled,
the pinewood weeps;
if the pinewood falls,
the whole island grieves.*

Hace más de cien años,
Joan Alcover
(Palma, 1854–1926)
publicó estos versos
dentro de su poema
Cançó dels pins (1909).

Más de un siglo después,
los hacemos nuestros:

**cuidar la isla,
cuidar la vida,
cuidarnos.**

More than a hundred years ago,
Joan Alcover
(Palma, 1854–1926)
published these verses
in his poem
Cançó dels pins (1909).

More than a century later,
we make them our own:

**to care for the island,
to care for life,
to care for one another.**

17 març **JOHN GRANT**
Teatre Principal d'Inca

25 maig **ELS VERMUTS ACTIVISTES**
+ **LAETITIA SADIER**
Can Tàpera, Palma

07 juny **MARCO MEZQUIDA TRIO**
Teatre des Born, Ciutadella

27 juny **DEBON CANTA SUAU**
Raixa (Bunyola)

09 juliol **JOAN MIQUEL OLIVER**
Castell de Son Mas,
Andratx

12 juliol **IMARÀNTIA**
Sa Farinera, Llubí

17 juliol **JOAN MIQUEL OLIVER**
+ **U.R.BAD + ILION + ZULU ZULU**
Torre dels Enagistes, Museu
d'Història de Manacor

09 agost **JUDIT NEDDERMANN & BAND**
Santuari de Monti-sion,
Porreres

22 agost **NENA DACONTE**
Claustre de Sant Bonaventura
Llucmajor

29 agost **CLARA PEYA**
Plaça Alexandre Ballester,
Sa Pobla

24 maig **LAETITIA SADIER**
Santuari de Gràcia, Llucmajor

06 juny **BLAUETS DE LLUC**
& **MARCO MEZQUIDA TRIO**
Santuari de Lluç

13 juny **CAMILLE & MATTHIEU SAGLIO**
Claustre des Convent, Muro

05 juliol **ROGER MAS**
Es Calvari, Pollença

11 juliol **SEDAÇ**
Claustre de Sant Bonaventura
Llucmajor

16 juliol **CHICUELO**
Claustre de Sant Domingo,
Pollença

30 juliol **MARIA DEL MAR BONET**
Teatre Principal de Maó

14 agost **EMMA POLLOCK**
+ **2mooncat**
Castell de Bellver, Palma

28 agost **JUDIT NEDDERMANN**
& **DARIO BARROSO**
Pl. de l'Església,
Cala Sant Vicenç

30 agost **JUDIT NEDDERMANN**
& **DARIO BARROSO**
Pl. de l'Església, Son Carrió

Entrades:

fonart.com

Patrocinat per:

Amb el suport de:

Organitza: **FONART**

DonatIU per a: **3tres**

